

ALUPROF S.A.

**SPRAWOZDANIE FINANSOWE
ZA OKRES OD 01 STYCZNIA 2022 DO 1 LISTOPADA 2022**

ALUPROF S.A.
Sprawozdanie finansowe za okres od 1 stycznia do 1 listopada 2022 roku
(w tysiącach PLN)

Bilans.....	2
Rachunek zysków i strat.....	3
Dodatkowe informacje i objaśnienia.....	4
1. Informacje ogólne.....	4
2. Skład Zarządu Spółki.....	4
3. Zatwierdzenie sprawozdania finansowego.....	4
4. Inwestycje Spółki.....	5
5. Istotne wartości oparte na profesjonalnym osądzie i szacunkach.....	6
5.1. Profesjonalny osąd.....	6
5.2. Niepewność szacunków.....	6
6. Podstawa sporządzenia sprawozdania finansowego.....	8
6.1. Oświadczenie o zgodności.....	8
6.2. Waluta funkcjonalna i waluta sprawozdania finansowego.....	8
7. Istotne zasady rachunkowości.....	8
7.1. Przeliczanie pozycji wyrażonych w walucie obcej.....	8
7.2. Rzeczowe aktywa trwale.....	9
7.3. Leasing.....	9
7.4. Utrata wartości niefinansowych aktywów trwałych.....	10
7.5. Koszty finansowania zewnętrznego.....	11
7.6. Wartości niematerialne.....	11
7.7. Nieruchomości inwestycyjne.....	12
7.8. Udziały i akcje w jednostkach zależnych.....	13
7.9. Zaliczki na zakup środków trwałych.....	13
7.10. Aktywa finansowe.....	13
7.11. Utrata wartości aktywów finansowych.....	15
7.12. Wbudowane instrumenty pochodne.....	15
7.13. Pochodne instrumenty finansowe i zabezpieczenia.....	15
7.14. Zapasy.....	16
7.15. Należności z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe należności.....	17
7.16. Pożyczki udzielone.....	17
7.17. Środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych.....	17
7.18. Kapitały własne.....	17
7.19. Oprocentowane kredyty bankowe, pożyczki i papiery dłużne.....	18
7.20. Zobowiązania z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe zobowiązania.....	18
7.21. Zobowiązania z tytułu umów.....	18
7.22. Rezerwy.....	18
7.23. Rezerwy na naprawy gwarancyjne.....	18
7.24. Odprawy emerytalne i świadczenia pracownicze.....	18
7.25. Płatności w formie akcji własnych.....	19
7.26. Przychody.....	19
7.27. Koszty.....	23
7.28. Podatki.....	23

BILANS

AKTYWA	01.11.2022	31.12.2021
I. Aktywa trwałe	519 987	454 973
Rzeczowy majątek trwały	360 874	331 399
Wartości niematerialne	12 113	8 286
Aktywa z tytułu praw do korzystania	34 696	12 184
Nieruchomości inwestycyjne	7 337	7 253
Akcje i udziały	71 445	71 445
Należności z tytułu leasingu	325	487
Kaucje budowlane	289	311
Zaliczki na zakup środków trwałych	19 540	15 527
Aktywa z podatku odroczonego	13 368	8 081
II. Aktywa obrotowe	726 955	640 892
Zapasy	381 196	340 538
Należności handlowe i pozostałe	334 994	276 309
Należności z tytułu leasingu	578	573
Pochodne instrumenty finansowe	1 955	6 796
Środki pieniężne i ich ekwiwalenty	8 232	16 676
Aktywa razem	1 246 942	1 095 865
PASYWA	01.11.2022	31.12.2021
I. Kapitał własny	290 174	427 160
Kapitał akcyjny	4 028	4 028
Kapitał z emisji opcji dla kadry kierowniczej	7 722	6 635
Kapitał z aktualizacji wyceny instrumentów zabezpieczających	(4 602)	3 760
Zyski zatrzymane	283 026	412 737
II. Zobowiązania długoterminowe	445 732	142 671
Zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek	395 817	118 140
Zobowiązania z tytułu praw do korzystania z aktywów	29 022	4 267
Rezerwy	499	499
Zobowiązania z tytułu świadczeń pracowniczych	12 121	10 946
Zobowiązania pozostałe	1 247	1 261
Przychody przyszłych okresów	7 026	7 558
III. Zobowiązania krótkoterminowe	511 036	526 034
Zobowiązania z tytułu kredytów i pożyczek	210 909	208 577
Zobowiązania z tytułu praw do korzystania z aktywów	2 553	1 038
Zobowiązania z tytułu podatku dochodowego	16 518	18 845
Zobowiązania handlowe i pozostałe	228 244	250 819
Zobowiązania z tytułu umów	21 144	21 784
Rezerwy i rozliczenia międzyokresowe	23 593	22 180
Przychody przyszłych okresów	638	638
Pochodne instrumenty finansowe	7 437	2 153
Pasywa razem	1 246 942	1 095 865

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT	od 01.01.2022 do 01.11.2022
Przychody operacyjne ogółem, w tym:	2 030 289
Przychody ze sprzedaży	2 014 442
Pozostałe przychody operacyjne	2 797
Dywidendy	13 050
Zmiana stanu zapasów produktów gotowych oraz produkcji niezakończonych	15 345
Koszt wytworzenia produktów na własne potrzeby	7 322
Koszty operacyjne ogółem, w tym:	(1 781 172)
Amortyzacja	(34 930)
Materiały i energia	(1 358 303)
Usługi obce	(189 670)
Podatki i opłaty	(5 409)
Świadczenia pracownicze	(171 376)
Aktualizacja wartości aktywów finansowych MSSF9	(485)
Pozostałe koszty operacyjne	(20 999)
Zysk netto z działalności operacyjnej	271 784
Przychody finansowe	409
Koszty finansowe	(18 301)
Zysk przed opodatkowaniem	253 892
Podatek dochodowy	(46 602)
Zysk netto z działalności kontynuowanej	207 290

W okresie od 01-01-2022 do 01-11-2022 Spółka nie zaniechała żadnej działalności.

DODATKOWE INFORMACJE I OBJAŚNIENIA

1. Informacje ogólne

Jednostkowe sprawozdanie finansowe Aluprof S.A. obejmuje okres od 01-01-2022 do 01-11-2022. Aluprof S.A. („Spółka”) jest spółką akcyjną zarejestrowaną w Polsce, z siedzibą w Bielsku-Białej przy ul. Warszawskiej 153.

Spółka została zawiązana pod nazwą Metalplast Bielsko S.A. na podstawie Statutu Spółki aktem notarialnym w dniu 9 grudnia 1992 roku. W dniu 22 kwietnia 2002 roku dokonano rejestracji w Sądzie Rejonowym w Bielsku - Białej Wydział VIII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr **KRS 0000106225**.

Spółka posługuje się numerem identyfikacji podatkowej **NIP 5470242884** nadanym przez Urząd Skarbowy w Bielsku-Białej.

Spółka posiada numer statystyczny **REGON: 070424429**

Podstawowym przedmiotem działalności Spółki jest działalność produkcyjna, handlowa i usługowa w zakresie aluminiowych systemów fasadowych i okiennie-drzwiowych, systemów specjalnych (drzwi i ścianki przeciwpożarowe, przegrody dymoszczelne), systemów rolet oraz bram zwijanych dla budownictwa.

Czas trwania Spółki jest nieoznaczony.

2. Skład Zarządu Spółki

W skład Zarządu Spółki na dzień 1 listopada 2022 roku jak i na dzień 31 grudnia 2021 roku wchodził:

1. Tomasz Grela – Prezes Zarządu - Dyrektor Generalny
2. Jolanta Kosiec – Członek Zarządu - Dyrektor Finansowy
3. Małgorzata Wojtasik – Członek Zarządu - Dyrektor Handlowy

Do dnia zatwierdzenia niniejszego sprawozdania do publikacji nie nastąpiły żadne zmiany w składzie Zarządu Spółki.

3. Zatwierdzenie sprawozdania finansowego

Niniejsze sprawozdanie finansowe zostało zatwierdzone do publikacji przez Zarząd w dniu 1 grudnia 2022 roku.

4. Inwestycje Spółki

Spółka posiada inwestycje w następujących jednostkach zależnych:

Lp.	Nazwa spółki	Siedziba	Przedmiot działalności podstawowej	Udziały w kapitale podstawowym oraz ogólnej liczbie głosów na dzień 01.11.2022	Udziały w kapitale podstawowym oraz ogólnej liczbie głosów na dzień 31.12.2021	Data objęcia kontroli przez Aluprof S.A.
1	Aluprof Hungary Kft.	Dunakeszi, Węgry	Działalność handlowo produkcyjna	100,00 %	100,00 %	07/2000
2	Aluprof Deutschland GmbH	Schwanewede, Niemcy	Działalność handlowa – sprzedaż systemów aluminiowych	100,00 %	100,00 %	02/2006
3	Aluprof System Romania SRL	Bukareszt, Rumunia	Działalność handlowa – sprzedaż systemów aluminiowych	100,00 %	100,00 %	05/2006
4	Aluprof System Czech s.r.o.	Ostrawa, Czechy	Działalność handlowa – sprzedaż stolarki okiennieo-drzwiowej z aluminium i PCV	100,00 %	100,00 %	10/2006
5	Aluprof UK Ltd.	Altrincham, Wielka Brytania	Działalność handlowa – sprzedaż systemów aluminiowych	100,00 %	100,00 %	05/2006
6	ROMB S.A.	Złotów, Polska	Działalność produkcyjno- usługowa	100,00%	100,00%	04/2007
7	Aluprof System Ukraina LLC	Kijów, Ukraina	Działalność handlowa – sprzedaż systemów aluminiowych	100,00%	100,00%	11/2009
8	Glassprof sp. z o.o. (dawniej Aluprof Serwis sp. z o.o.)	Bielsko Biała, Polska	Produkcja szkła ognioodpornego	100,00%	100,00%	1/2012
9	Marius Hansen Facader A/S w likwidacji	Viborg, Dania	Produkcja i montaż stolarki budowlanej	100,00%	100,00%	6/2014
10	Aluprof System USA, Inc	Wilmington, USA	Dystrybucja systemów aluminiowych dla budownictwa	100,00%	100,00%	7/2014
11	Aluprof Belgium N.V.	Dendermonde, Belgia	Sprzedaż systemów aluminiowych	99,60%	99,60%	6/2015
12	Aluprof Netherlands B.V.	Rotterdam, Holandia	Sprzedaż systemów aluminiowych	55,00%	55,00%	4/2017

Na dzień 1 listopada 2022 roku udział w ogólnej liczbie głosów posiadany przez Spółkę w podmiotach zależnych jest równy udziałowi Spółki w kapitałach tych jednostek. Poprzez spółkę zależną Aluprof System USA Inc. Spółka posiada 45,5% udziałów w kapitale podstawowym oraz w ogólnej liczbie głosów w spółce Aluprof USA LLC. W 2019 roku Spółka podjęła decyzję o rozpoczęciu likwidacji spółki zależnej Marius Hansen Facader A/S. Na dzień 1 listopada 2022 roku wartość udziałów w spółce jest objęta odpisem w pełnej wysokości.

Ponadto Spółka posiada inwestycje w innych podmiotach gospodarczych o wartości 147 tys. PLN. Inwestycje te powstały w latach 90-tych w wyniku konwersji wierzytelności Spółki na akcje bądź udziały podmiotów przechodzących procesy restrukturyzacyjne. Inwestycje te objęte są odpisem aktualizującym z tytułu utraty wartości w wysokości 147 tys. PLN.

5. Istotne wartości oparte na profesjonalnym osądzie i szacunkach

5.1. Profesjonalny osąd

W procesie stosowania zasad (polityki) rachunkowości wobec zagadnień podanych w punkcie 5.2, największe znaczenie, oprócz szacunków księgowych, miał profesjonalny osąd kierownictwa.

5.2. Niepewność szacunków

Poniżej omówiono podstawowe założenia dotyczące przyszłości i inne kluczowe źródła niepewności występujące na dzień bilansowy, z którymi związane jest istotne ryzyko znaczącej korekty wartości bilansowych aktywów i zobowiązań w następnym roku finansowym.

Składniki aktywów z tytułu podatku odroczonego

Spółka rozpoznaje składnik aktywów z tytułu podatku odroczonego bazując na założeniu, że w przyszłości zostanie osiągnięty zysk podatkowy pozwalający na jego wykorzystanie. Pogorszenie uzyskiwanych wyników podatkowych w przyszłości mogłoby spowodować, że założenie to stałoby się nieuzasadnione.

Utrata wartości aktywów

W okresie od 01-01-2022 do 01-11-2022 w związku z niewystąpieniem przesłanek utraty wartości Spółka nie przeprowadzała testów na utratę wartości rzeczowego majątku trwałego.

Ocena ryzyka utraty wartości aktywów wymaga szacunków w zakresie oceny potencjalnych przesłanek utraty wartości, a w przypadku ich identyfikacji przeprowadzenia testów na utratę wartości. Testy na utratę wartości opracowywane są o założenia makro i mikroekonomiczne oraz w oparciu o prognozy finansowe na kolejne lata, których realizacja nie jest pewna i często jest poza kontrolą Spółki.

Utworzony w trakcie roku odpis aktualizujący rzeczowy majątek trwały związany jest z indywidualną oceną stopnia zużycia rzeczowego majątku trwałego i możliwości generowania przez niego korzyści ekonomicznych.

Wycena rezerw i rozliczeń międzyokresowych biernych

Do długoterminowych rezerw z tytułu świadczeń pracowniczych zaliczane są tylko rezerwy na odprawy emerytalne. Rezerwy te są oszacowane przez licencjonowanego aktuarusza za pomocą metod aktuarialnych.

Wycena pozostałych rezerw oraz rozliczeń międzyokresowych biernych, w tym na premie, z tytułu niewykorzystanych urlopów oraz rezerw na naprawy gwarancyjne opiera się na szacunkach Zarządu. Kwoty utworzonych rezerw oraz rozliczeń międzyokresowych odzwierciedlają najbardziej właściwy szacunek nakładów pieniężnych niezbędnych do wypełnienia obecnego obowiązku na dzień bilansowy. Jeżeli skutek zmian pieniądza w czasie jest istotny, kwota rezerwy odpowiada bieżącej wartości nakładów, które według oczekiwań będą niezbędne do wypełnienia obowiązku.

Wartość godziwą pochodnych instrumentów finansowych

Wartość godziwą instrumentów finansowych, dla których nie istnieje aktywny rynek wycenia się wykorzystując odpowiednie techniki wyceny. Przy wyborze odpowiednich metod i założeń Spółka kieruje się profesjonalnym osądem.

Szacunki w zakresie kompleksowych umów sprzedaży

Spółka zawiera umowy na dostawę towarów bez montażu. W umowie oprócz podstawowej usługi, zawarte są dodatkowe elementy wynagrodzenia. Z uwagi na brak stałej marży w poszczególnych etapach umowy, szacunek spółki polega na uśrednieniu marży na całym kontrakcie w okresie jego realizacji. Marża ta jest każdorazowo szacunkiem na dany dzień bilansowy, który jest obciążony niepewnością z uwagi na możliwość zmiany wartości kosztów niezbędnych do poniesienia, aby dokończyć kontrakt. W przypadku wynagrodzenia za dodatkowe usługi, które są powiązane z głównym elementem kontraktu, spółka również rozlicza je wspólnie do realizacji kontraktu.

Odpisy aktualizujące zapasy

Spółka dokonuje oceny wartości oraz prawdopodobieństwa wpływu przyszłych korzyści ekonomicznych w związku z posiadanymi zapasami rzeczowych aktywów obrotowych.

W przypadku wystąpienia okoliczności uzasadniających, iż ten wpływ będzie niższy niż wartość tychże rzeczowych aktywów Spółka dokonuje odpisów aktualizujących wartość zapasów do wysokości możliwej do uzyskania ceny sprzedaży netto.

Odpisy aktualizujące należności

Spółka wykorzystuje macierze rezerw do wyceny odpisu na oczekiwane straty kredytowe w odniesieniu do należności handlowych. W celu ustalenia oczekiwanych strat kredytowych, należności handlowe zostały

pogrupowane na podstawie podobieństwa charakterystyki ryzyka kredytowego. Ponadto Spółka w przypadku zidentyfikowania ryzyka braku realizowalności aktywów finansowych ocenia przedmiotowe ryzyko i dokonuje dodatkowych odpisów aktualizujących wartość należności.

Wartość godziwa programu opcji na akcje dla kadry kierowniczej

Spółka prowadzi program opcji dla kadry kierowniczej. Wartość godziwa tego programu ustalana jest na dzień uruchomienia programu aktuariusza za pomocą metod aktuarialnych. Dodatkowo na każdy dzień bilansowy Spółka ocenia prawdopodobieństwo realizacji poszczególnych warunków nierynkowych objęcia akcji dokonując odpowiedniej korekty ilości opcji na akcje przyjętych do wyceny.

Ujmowanie przychodów

Spółka stosuje metodę procentowego zaawansowania prac przy rozliczaniu kontraktów długoterminowych. Stosowanie tej metody wymaga od Spółki szacowania proporcji kosztów dotychczas wykonanych prac do całości zabudżetowanych kosztów.

Wartość godziwa nieruchomości inwestycyjnych

Spółka jest właścicielem jednej nieruchomości inwestycyjnej zlokalizowanej w Bielsku-Białej. Z tytułu jej wynajmu Spółka otrzymuje przychody w postaci czynszu. Wartość godziwa nieruchomości ustalana jest na podstawie wyceny dokonywanej przez uprawnionego niezależnego rzeczoznawcę

Stawki amortyzacyjne

Wysokość stawek amortyzacyjnych ustalana jest na podstawie przewidywanego okresu ekonomicznej użyteczności składników rzeczowego majątku trwałego oraz wartości niematerialnych. Przyjęte w tym celu założenia zostały przedstawione w notach 7.2 oraz 7.6.

Spółka corocznie dokonuje weryfikacji przyjętych okresów ekonomicznej użyteczności na podstawie bieżących szacunków.

Niepewności szacunków w zakresie identyfikacji umów oraz relacji biznesowych dot. MSSF 16

Profesjonalny osąd został opisany w notcie 7.3.

Okres leasingu dla umów z opcjami przedłużenia

Spółka ustala okres leasingu jako nieodwołalny okres leasingu, łącznie z okresami objętymi opcją przedłużenia leasingu, jeżeli można z wystarczającą pewnością założyć, że opcja zostanie zrealizowana, oraz okresami objętymi opcją wypowiedzenia leasingu, jeżeli można z wystarczającą pewnością założyć, że opcja nie zostanie wykonana. Spółka stosuje osąd przy ocenie, czy istnieje wystarczająca pewność skorzystania z opcji przedłużenia.

Okres leasingu dla umów na czas nieokreślony

Spółka posiada umowy leasingu zawarte na czas nieokreślony oraz umowy, które przekształciły się w umowy na czas nieokreślony w sytuacjach przewidzianych w Kodeksie Cywilnym, w których obie strony dysponują opcją wypowiedzenia. Ustalając okres leasingu, Spółka określa okres egzekwowalności umowy.

Krańcowa stopa procentowa leasingobiorcy

Dla umów leasingu dla których Spółka nie jest w stanie z łatwością ustalić stopy procentowej stosuje krańcową stopę procentową leasingobiorcy. Jest to stopa procentowa, jaką Spółka musiałaby zapłacić, aby na podobny okres, w tej samej walucie i przy podobnych zabezpieczeniach pozyczyć środki niezbędne do zakupu składnika aktywów o podobnej wartości co składnik aktywów z tytułu prawa do użytkowania w podobnym środowisku gospodarczym.

Niepewność związana z rozliczeniami podatkowymi

Regulacje dotyczące podatku od towarów i usług, podatku dochodowego od osób prawnych oraz obciążeń związanych z ubezpieczeniami społecznymi podlegają częstym zmianom. Obowiązujące przepisy zawierają również niejasności, które powodują różnice w opiniach, co do interpretacji prawnej przepisów podatkowych. Rozliczenia podatkowe oraz inne obszary działalności (na przykład kwestie celne czy dewizowe) mogą być przedmiotem kontroli organów, które uprawnione są do nakładania kar, a dodatkowe zobowiązania powstałe w wyniku tych kontroli mogą wymagać natychmiastowej płatności.

W konsekwencji, kwoty prezentowane i ujawniane w sprawozdaniach finansowych mogą się zmienić w przyszłości w wyniku ostatecznej decyzji organu kontroli podatkowej.

Z dniem 15 lipca 2016 r. do Ordynacji Podatkowej zostały wprowadzone zmiany w celu uwzględnienia postanowień Ogólnej Klauzuli Zapobiegającej Nadużyciom (GAAR). GAAR ma zapobiegać powstawaniu i wykorzystywaniu sztucznych struktur prawnych tworzonych w celu uniknięcia zapłaty podatku w Polsce. GAAR definiuje unikanie opodatkowania jako czynność dokonaną przede wszystkim w celu osiągnięcia korzyści

podatkowej, sprzecznej w danych okolicznościach z przedmiotem i celem przepisów ustawy podatkowej. Zgodnie z GAAR taka czynność nie skutkuje osiągnięciem korzyści podatkowej, jeżeli sposób działania był sztuczny. Powyższe regulacje wymagają znacznie większego osądu przy ocenie skutków podatkowych poszczególnych transakcji.

Spółka ujmuje i wycenia aktywa lub zobowiązania z tytułu bieżącego i odroczonego podatku dochodowego przy zastosowaniu wymogów MSR 12 *Podatek dochodowy* w oparciu o zysk/(stratę podatkową), podstawę opodatkowania, nierozliczone straty podatkowe, niewykorzystane ulgi podatkowe i stawki podatkowe, uwzględniając ocenę niepewności związanych z rozliczeniami podatkowymi.

6. Podstawa sporządzenia sprawozdania finansowego

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone zgodnie z zasadą kosztu historycznego, z wyjątkiem pochodnych instrumentów finansowych i nieruchomości inwestycyjnych, które są wyceniane według wartości godziwej oraz kapitałów własnych, które zostały przeszacowane za okresy objęte hiperinflacją zgodnie z MSR 29.

Sprawozdanie finansowe jest przedstawione w tysiącach złotych, o ile nie wskazano inaczej.

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Spółkę w dającej się przewidzieć przyszłości obejmującej okres co najmniej 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Ocena wpływu pandemii COVID-19 na działalność Spółki prowadzona jest na bieżąco na bazie analizy wielu czynników, które mogą ulec zmianie w przyszłości. Na podstawie powyższej analizy na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania w ocenie Zarządu nie występuje zagrożenia kontynuacji działalności Spółki w dającej się przewidzieć przyszłości obejmującej okres co najmniej 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Również wojna na Ukrainie wg szacunków Spółki nie wpłynie istotnie na działalność Spółki w najbliższych 12 miesiącach.

6.1. Oświadczenie o zgodności

Niniejsze sprawozdanie finansowe spółki zostało sporządzone przy wykorzystaniu tych samych metod i w takim samym układzie jak ostatni bilans roczny.

Niniejsze sprawozdanie finansowe zostało sporządzone w celu ustalenia parytetów dla połączenia Spółki Aluprof S.A. oraz Romb S.A.

6.2. Waluta funkcjonalna i waluta sprawozdania finansowego

Walutą funkcjonalną Spółki i walutą sprawozdawczą niniejszego sprawozdania finansowego jest złoty polski („PLN”).

7. Istotne zasady rachunkowości

Zasady (polityki) rachunkowości zastosowane do sporządzenia niniejszego sprawozdania finansowego są spójne z tymi, które zastosowano przy sporządzaniu sprawozdania finansowego Spółki za rok zakończony 31 grudnia 2021 roku

7.1. Przeliczanie pozycji wyrażonych w walucie obcej

Transakcje wyrażone w walutach innych niż polski złoty są przeliczane na złote polskie przy zastosowaniu kursu obowiązującego w dniu zawarcia transakcji.

Na dzień bilansowy aktywa i zobowiązania pieniężne wyrażone w walutach innych niż polski złoty są przeliczane na złote polskie przy zastosowaniu odpowiednio obowiązującego na koniec okresu sprawozdawczego średniego kursu ustalonego dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski. Powstałe z przeliczenia różnice kursowe ujmowane są odpowiednio w pozycji przychodów (kosztów) finansowych lub w przypadkach określonych zasadami (polityką) rachunkowości, kapitalizowane w wartości aktywów.

Aktywa i zobowiązania niepieniężne ujmowane według kosztu historycznego wyrażonego w walucie obcej są wykazywane po kursie historycznym z dnia transakcji.

Następujące kursy zostały przyjęte dla potrzeb wyceny bilansowej:

	1 listopada 2022 roku	31 grudnia 2021 roku
USD	4,7340	4,0600
EUR	4,7089	4,5994
GBP	5,4748	5,4846
HUF	0,0115	0,0125
RON	0,9580	0,9293
DKK	0,6326	0,6184

7.2. Rzeczowe aktywa trwałe

Rzeczowe aktywa trwałe wykazywane są według ceny nabycia/kosztu wytworzenia pomniejszonego o umorzenie oraz odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości. Wartość początkowa środków trwałych obejmuje ich cenę nabycia powiększoną o wszystkie koszty bezpośrednio związane z zakupem i przystosowaniem składnika majątku do stanu zdatnego do używania. W skład kosztu wchodzi również koszt wymiany części składowych maszyn i urządzeń w momencie poniesienia, jeśli spełnione są kryteria rozpoznania. Koszty poniesione po dacie oddania środka trwałego do używania, takie jak bieżące koszty konserwacji i napraw, obciążają rachunek zysków i strat w momencie ich poniesienia.

Środki trwałe w momencie ich nabycia zostają podzielone na części składowe będące pozycjami o istotnej wartości, do których można przyporządkować odrębny okres ekonomicznej użyteczności. Częściami składowymi są również koszty generalnych remontów.

Amortyzacja jest naliczana metodą liniową przez szacowany okres użytkowania danego składnika aktywów, wynoszący:

Typ	Okres
Budynki i budowle	25 – 75 lat
Urządzenia techniczne i maszyny, w tym:	10 – 40 lat
- istotne części składowe	15 – 25 lat
Środki transportu	4 – 15 lat
Pozostałe środki trwałe	5 - 10 lat

Wartość końcową, okres użytkowania oraz metodę amortyzacji składników aktywów weryfikuje się corocznie, i w razie konieczności – koryguje z efektem od 1 stycznia roku następnego.

Dana pozycja rzeczowych aktywów trwałych może zostać usunięta z bilansu po dokonaniu jej zbycia lub w przypadku, gdy nie są spodziewane żadne ekonomiczne korzyści wynikające z dalszego użytkowania takiego składnika aktywów. Wszelkie zyski lub straty wynikające z usunięcia danego składnika aktywów z bilansu (obliczone jako różnica pomiędzy ewentualnymi wpływami ze sprzedaży netto a wartością bilansową danej pozycji) są ujmowane w rachunku zysków i strat w okresie, w którym dokonano takiego usunięcia.

Rzeczowe aktywa trwałe w budowie dotyczą składników będących w toku budowy lub montażu i są wykazywane według cen nabycia lub kosztu wytworzenia. Rzeczowe aktywa trwałe w budowie nie podlegają amortyzacji do czasu zakończenia budowy, gdy składnik ten staje się dostępny do użytkowania. Każdorazowo, przy wykonywaniu generalnego remontu, koszt remontu jest ujmowany w wartości bilansowej rzeczowych aktywów trwałych, jeżeli są spełnione kryteria ujmowania i rozliczany jest do następnego planowanego remontu okresowego.

7.3. Leasing

Spółka jako leasingobiorca

Spółka ocenia w momencie zawarcia umowy czy umowa jest leasingiem lub zawiera leasing. Umowa jest leasingiem lub zawiera leasing, jeśli przekazuje prawo do kontroli użytkowania zidentyfikowanego składnika aktywów na dany okres w zamian za wynagrodzenie.

Spółka stosuje jednolite podejście do ujmowania i wyceny wszystkich leasingów, z wyjątkiem leasingów krótkoterminowych oraz leasingów aktywów o niskiej wartości. W dacie rozpoczęcia leasingu Spółka rozpoznaje składnik aktywów z tytułu prawa do użytkowania oraz zobowiązanie z tytułu leasingu.

Aktywa z tytułu prawa do użytkowania

Spółka rozpoznaje aktywa z tytułu prawa do użytkowania w dacie rozpoczęcia leasingu (tj. dzień, kiedy bazowy składnik aktywów jest dostępny do użytkowania). Aktywa z tytułu prawa do użytkowania wyceniane są według kosztu, pomniejszone o łączne odpisy amortyzacyjne i odpisy z tytułu utraty wartości, skorygowanego z tytułu

jakiegokolwiek aktualizacji wyceny zobowiązań z tytułu leasingu. Koszt aktywów z tytułu prawa do użytkowania obejmuje kwotę ujętych zobowiązań z tytułu leasingu, poniesionych początkowych kosztów bezpośrednich oraz wszelkich opłat leasingowych zapłaconych w dacie rozpoczęcia lub przed tą datą, pomniejszonych o wszelkie otrzymane zachęty leasingowe. O ile Spółka nie ma wystarczającej pewności, że na koniec okresu leasingu uzyska tytuł własności przedmiotu leasingu, ujęte aktywa z tytułu prawa do użytkowania są amortyzowane metodą liniową przez krótszy z dwóch okresów: szacowany okres użytkowania lub okres leasingu. Aktywa z tytułu prawa do użytkowania podlegają testom na utratę wartości.

Zobowiązania z tytułu praw do korzystania z aktywów

W dacie rozpoczęcia leasingu Spółka wycenia zobowiązania z tytułu leasingu w wysokości wartości bieżącej opłat leasingowych pozostających do zapłaty w tej dacie. Opłaty leasingowe obejmują opłaty stałe (w tym zasadniczo stałe opłaty leasingowe) pomniejszone o wszelkie należne zachęty leasingowe, zmienne opłaty, które zależą od indeksu lub stawki oraz kwoty, których zapłaty oczekuje się w ramach gwarantowanej wartości końcowej. Opłaty leasingowe obejmują również cenę wykonania opcji kupna, jeżeli można z wystarczającą pewnością założyć jej wykonanie przez Spółkę oraz płatności kar pieniężnych za wypowiedzenie leasingu, jeżeli w warunkach leasingu przewidziano możliwość wypowiedzenia leasingu przez Spółkę. Zmienne opłaty leasingowe, które nie zależą od indeksu lub stawki, są ujmowane jako koszty w okresie, w którym następuje zdarzenie lub warunek powodujący płatność.

Przy obliczaniu wartości bieżącej opłat leasingowych Spółka stosuje krańcową stopę procentową leasingobiorcy w dniu rozpoczęcia leasingu, jeżeli stopy procentowej leasingu nie można z łatwością ustalić. Po dacie rozpoczęcia kwota zobowiązań z tytułu leasingu zostaje zwiększona w celu odzwierciedlenia odsetek i zmniejszona o dokonane płatności leasingowe. Ponadto wartość bilansowa zobowiązań z tytułu leasingu podlega ponownej wycenie w przypadku zmiany okresu leasingu, zmiany zasadniczo stałych opłat leasingowych lub zmiany osądu odnośnie zakupu aktywów bazowych.

Leasing krótkoterminowy i leasing aktywów o niskiej wartości

Spółka stosuje zwolnienie z ujmowania leasingu krótkoterminowego do swoich krótkoterminowych umów leasingu [np. maszyn i urządzeń] (tj. umów, których okres leasingu wynosi 12 miesięcy lub krócej od daty rozpoczęcia i nie zawiera opcji kupna). Spółka stosuje również zwolnienie w zakresie ujmowania leasingu aktywów o niskiej wartości. Opłaty leasingowe z tytułu leasingu krótkoterminowego i leasingu aktywów o niskiej wartości ujmowane są jako koszty metodą liniową przez okres trwania leasingu.

Spółka jako leasingodawca

Umowy leasingowe, zgodnie z którymi Spółka zachowuje zasadniczo całe ryzyko i wszystkie korzyści wynikające z posiadania przedmiotu leasingu, zaliczane są do umów leasingu operacyjnego. Początkowe koszty bezpośrednie poniesione w toku negocjowania umów leasingu operacyjnego dodaje się do wartości bilansowej rzeczowego aktywa stanowiącego przedmiot leasingu i ujmuje przez okres trwania leasingu na tej samej podstawie, co przychody z tytułu wynajmu. Warunkowe opłaty leasingowe są ujmowane jako przychód w okresie, w którym staną się należne.

7.4. Utrata wartości niefinansowych aktywów trwałych

Na każdy dzień bilansowy Spółka ocenia czy istnieją jakiegokolwiek przesłanki wskazujące na to, że mogła nastąpić utrata wartości któregoś ze składników niefinansowych aktywów trwałych. W razie stwierdzenia, że przesłanki takie zachodzą, lub w razie konieczności przeprowadzenia corocznego testu sprawdzającego, czy nastąpiła utrata wartości, Spółka dokonuje oszacowania wartości odzyskiwalnej danego składnika aktywów trwałych lub ośrodka wypracowującego przepływy pieniężne do którego dany składnik należy.

Niezależnie od wystąpienia przesłanek Spółka corocznie przeprowadza testy na utratę wartości dla wartości niematerialnych o nieokreślonym okresie użyteczności oraz wartości niematerialnych nieoddanych do użytkowania.

Wartość odzyskiwalna składnika aktywów lub ośrodka wypracowującego środki pieniężne odpowiada wartości godziwej pomniejszonej o koszty sprzedaży tego składnika aktywów lub ośrodka wypracowującego środki pieniężne lub jego wartości użytkowej, zależnie od tego, która z nich jest wyższa. Wartość tę ustala się dla poszczególnych aktywów, chyba, że dany składnik aktywów nie generuje samodzielnie wpływów pieniężnych, które w większości są niezależne od tych, które są generowane przez inne aktywa lub grupy aktywów. Jeśli wartość bilansowa składnika aktywów jest wyższa niż jego wartość odzyskiwalna, ma miejsce utrata wartości i dokonuje się wówczas odpisu do ustalonej wartości odzyskiwalnej. Przy szacowaniu wartości użytkowej prognozowane przepływy pieniężne są dyskontowane do ich wartości bieżącej przy zastosowaniu stopy dyskontowej przed uwzględnieniem skutków opodatkowania, która odzwierciedla bieżące rynkowe oszacowanie wartości pieniądza w czasie oraz ryzyko typowe dla danego składnika aktywów. Odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości

składników majątkowych używanych w działalności kontynuowanej ujmuje się w pozostałych kosztach operacyjnych.

Na każdy dzień bilansowy Spółka ocenia, czy występują przesłanki wskazujące na to, że odpis aktualizujący z tytułu utraty wartości, który był ujęty w okresach poprzednich w odniesieniu do danego składnika aktywów jest zbędny, lub czy powinien zostać zmniejszony. Jeżeli takie przesłanki występują, Spółka szacuje wartość odzyskiwalną tego składnika aktywów. Poprzednio ujęty odpis aktualizujący z tytułu utraty wartości ulega odwróceniu wtedy i tylko wtedy, gdy od czasu ujęcia ostatniego odpisu aktualizującego nastąpiła zmiana wartości szacunkowych stosowanych do ustalenia wartości odzyskiwalnej danego składnika aktywów. W takim przypadku, podwyższa się wartość bilansową składnika aktywów do wysokości jego wartości odzyskiwalnej. Podwyższona kwota nie może przekroczyć wartości bilansowej składnika aktywów, jaka zostałaby ustalona (po odjęciu umorzenia), gdyby w ubiegłych latach w ogóle nie ujęto odpisu aktualizującego z tytułu utraty wartości w odniesieniu do tego składnika aktywów. Odwrócenie odpisu aktualizującego z tytułu utraty wartości składnika aktywów, w przypadku ustania przyczyny utraty wartości, ujmuje się niezwłocznie jako przychód w rachunku zysków i strat. Po odwróceniu odpisu aktualizującego, w kolejnych okresach odpis amortyzacyjny dotyczący danego składnika jest korygowany w sposób, który pozwala w ciągu pozostałego okresu użytkowania tego składnika aktywów dokonywać systematycznego odpisania jego zweryfikowanej wartości bilansowej pomniejszonej o wartość końcową.

7.5. Koszty finansowania zewnętrznego

Koszty finansowania zewnętrznego ujmuje się jako koszty w rachunku zysków i strat w okresie w jakim poniesiono. Koszty finansowania zewnętrznego dające się bezpośrednio przyporządkować nabyciu, budowie lub wytworzeniu dostosowywanego składnika aktywów wpływają na jego wartość początkową jako część ceny nabycia lub kosztu wytworzenia. Koszty te podlegają kapitalizacji, jeżeli jest prawdopodobne, że spowodują wpływ do jednostki przyszłych korzyści ekonomicznych, a ich kwotę można w sposób wiarygodny ustalić. Na koszty finansowania zewnętrznego składają się odsetki wyliczone przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej, obciążenia finansowe z tytułu umów leasingu finansowego oraz różnice kursowe powstaje w związku z finansowaniem zewnętrznym do wysokości odpowiadającej korekcie kosztu odsetek.

Koszty finansowania zewnętrznego, które zostały zaciągnięte bez ściśle określonego celu, a które zostały przeznaczone na sfinansowanie nabycia lub wytworzenia dostosowywanego składnika aktywów, wpływają na wartość początkową tego składnika aktywów w kwocie ustalonej przez zastosowanie stopy kapitalizacji do nakładów poniesionych na ten składnik aktywów. Stopa kapitalizacji stanowi średnią ważoną stopę wszystkich kosztów finansowania zewnętrznego dotyczących pożyczek i kredytów, stanowiących zobowiązanie jednostki w danym okresie, innych niż kredyty zaciągnięte z konkretnym zamiarem pozyskania określonego dostosowywanego składnika aktywów.

Różnice kursowe od kredytów i pożyczek zaciągniętych w walucie obcej (zarówno celowych jak i ogólnych) wpływają na wartość początkową dostosowywanego składnika aktywów w zakresie w jakim stanowią korektę kosztów odsetek. Wartość różnic kursowych korygująca koszt odsetek stanowi różnicę pomiędzy kosztem odsetek od podobnego finansowania, jakie Spółka zaciągnęłaby w swojej walucie funkcjonalnej a kosztem poniesionym przy finansowaniu w walucie obce.

7.6. Wartości niematerialne

Wartości niematerialne nabyte w oddzielnej transakcji początkowo wycenia się w cenie nabycia, a koszty prac rozwojowych spełniające kryteria ujmowania, w koszcie wytworzenia. Cena nabycia aktywów niematerialnych nabytych w transakcji połączenia jednostek jest równa ich wartości godziwej na dzień połączenia. Po ujęciu początkowym, wartości niematerialne są wykazywane w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonym o umorzenie i odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości. Nakłady poniesione na wartości niematerialne wytworzone we własnym zakresie, z wyjątkiem aktywowanych nakładów poniesionych na prace rozwojowe, nie są aktywowane i są ujmowane w kosztach okresu, w którym zostały poniesione.

Spółka ustala, czy okres użytkowania wartości niematerialnych jest ograniczony czy nieokreślony. Wartości niematerialne o ograniczonym okresie użytkowania są amortyzowane przez okres użytkowania oraz poddawane testom na utratę wartości każdorazowo, gdy istnieją przesłanki wskazujące na utratę ich wartości. Okres i metoda amortyzacji wartości niematerialnych o ograniczonym okresie użytkowania są weryfikowane przynajmniej na koniec każdego roku obrotowego. Zmiany w oczekiwanim okresie użytkowania lub oczekiwany sposób konsumowania korzyści ekonomicznych pochodzących z danego składnika aktywów stanowią zmianę wartości szacunkowych i są ujmowane poprzez zmianę odpowiednio okresu lub metody amortyzacji ze skutkiem od początku następnego roku obrotowego.

Odpis amortyzacyjny składników wartości niematerialnych o ograniczonym okresie użytkowania ujmuje się w rachunku zysków i strat w pozycji „Amortyzacja”. Wartości niematerialne o nieokreślonym okresie

użytkowania oraz nieoddane do użytkowania są poddawane testom na utratę wartości na koniec każdego roku obrotowego oraz w okresie śródrocznym, o ile występują przesłanki utraty wartości.

Spółka nie posiada wartości niematerialnych o nieokreślonym okresie użytkowania.

Koszty prac badawczych i rozwojowych

Spółka kapitalizuje koszty prac rozwojowych wtedy i tylko wtedy, gdy jest w stanie udowodnić:

- techniczną możliwość ukończenia składnika wartości niematerialnych,
- zamiar jego ukończenia oraz użytkowania bądź sprzedaży,
- zdolność do użytkowania lub sprzedaży,
- przynoszenie przez składnik Spółce przyszłych korzyści ekonomicznych,
- posiadanie niezbędnych środków technicznych, finansowych i innych do ukończenia prac rozwojowych,
- możliwość wiarygodnego określenia nakładów w trakcie prac rozwojowych, które można przypisać temu składnikowi.

Pozostałe koszty prac rozwojowych ujmowane są w rachunku zysków i strat w momencie ich poniesienia. Koszty prac rozwojowych ujmowane są jako wartości niematerialne zgodnie z koncepcją kosztu historycznego i podlegają odpisom amortyzacyjnym oraz aktualizującym z tytułu utraty wartości. Skapitalizowane nakłady są amortyzowane przez przewidywany okres uzyskiwania przychodów ze sprzedaży z danego przedsięwzięcia.

Pozostałe wartości niematerialne (w tym oprogramowanie) nabyte przez Spółkę wykazywane są w oparciu o ich cenę nabycia, pomniejszoną o umorzenie (zob. poniżej) oraz odpisy aktualizacyjne z tytułu utraty wartości. Wydatki poniesione na wewnętrznie wytworzoną wartość firmy lub znaki towarowe ujmowane są w rachunku zysków i strat w momencie ich poniesienia.

Nakłady poniesione w terminie późniejszym

Późniejsze wydatki na składniki istniejących wartości niematerialnych podlegają aktywowaniu tylko wtedy, gdy jest prawdopodobne, że wystąpi wpływ oczekiwanych przyszłych korzyści ekonomicznych związanych z danym składnikiem. Pozostałe nakłady są ujmowane w rachunku zysków i strat w momencie poniesienia.

Amortyzacja

Wartości niematerialne amortyzowane są metodą liniową biorąc pod uwagę okres ich użytkowania, chyba, że jest on nieokreślony. Amortyzacja rozpoczyna się od okresu, w którym wartości te stają się dostępne do użytkowania. Szacunkowy okres użytkowania jest następujący:

Oprogramowanie	5 - 7 lat
Aktywowane koszty prac rozwojowych	5 - 10 lat

Zyski lub straty wynikające z usunięcia wartości niematerialnych z bilansu są wyceniane według różnicy pomiędzy wpływami ze sprzedaży netto a wartością bilansową danego składnika aktywów i są ujmowane w rachunku zysków i strat w momencie ich usunięcia z bilansu.

7.7. Nieruchomości inwestycyjne

Początkowe ujęcie nieruchomości inwestycyjnych następuje według ceny nabycia z uwzględnieniem kosztów transakcji. Wartość bilansowa składnika aktywów obejmuje koszt wymiany części składowej nieruchomości inwestycyjnej w chwili jego poniesienia, o ile spełnione są kryteria ujmowania i nie obejmuje kosztów bieżącego utrzymania tych nieruchomości.

Po początkowym ujęciu nieruchomości inwestycyjne są wykazywane według wartości godziwej ustalonej na każdy dzień bilansowy na podstawie wyceny niezależnego rzeczoznawcy. Zyski lub straty wynikające ze zmian wartości godziwej nieruchomości inwestycyjnych są ujmowane w rachunku zysków i strat w tym okresie, w którym powstały. Wartość godziwa nieruchomości inwestycyjnych kwalifikowana jest do poziomu 3 hierarchii wartości godziwej.

Nieruchomości inwestycyjne są usuwane z bilansu w przypadku ich zbycia lub w przypadku stałego wycofania danej nieruchomości inwestycyjnej z użytkowania, gdy nie są spodziewane żadne przyszłe korzyści z jej sprzedaży. Wszelkie zyski lub straty wynikające z usunięcia nieruchomości inwestycyjnej z bilansu są ujmowane w rachunku zysków i strat w tym okresie, w którym dokonano takiego usunięcia.

Przeniesienia aktywów do nieruchomości inwestycyjnych dokonuje się tylko wówczas, gdy następuje zmiana sposobu ich użytkowania potwierdzona przez zakończenie użytkowania składnika aktywów przez właściciela, zawarcie umowy leasingu operacyjnego lub zakończenie budowy/wytworzenia nieruchomości inwestycyjnej.

W przypadku przeniesienia aktywów z zapasów do nieruchomości inwestycyjnych, różnicę między wartością godziwą nieruchomości ustaloną na dzień przeniesienia a jej poprzednią wartością bilansową ujmuje się w rachunku zysków i strat. Gdy Spółka kończy budowę lub wytworzenie nieruchomości inwestycyjnej, różnicę

między ustaloną na ten dzień wartością godziwą tej nieruchomości a jej poprzednią wartością bilansową ujmuje się w rachunku zysków i strat.

W przypadku przeniesienia nieruchomości inwestycyjnej do aktywów wykorzystywanych przez właściciela lub do zapasów, domniemany koszt takiego składnika aktywów, który zostanie przyjęty dla celów jego ujęcia w innej kategorii jest równy wartości godziwej nieruchomości ustalonej na dzień zmiany jej sposobu użytkowania.

7.8. Udziały i akcje w jednostkach zależnych

Udziały i akcje w jednostkach zależnych wykazywane są według kosztu historycznego po pomniejszeniu o ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości. Jednostkami zależnymi są podmioty, które Spółka kontroluje.

Sprawowanie kontroli ma miejsce, gdy Spółka:

- posiada władzę nad danym podmiotem,
- podlega ekspozycji na zmienne zwroty lub posiada prawa do zmiennych zwrotów z tytułu swojego zaangażowania w danej jednostce,
- ma możliwość wykorzystania władzy w celu kształtowania poziomu generowanych zwrotów.

Spółka weryfikuje fakt sprawowania kontroli nad innymi jednostkami, jeżeli wystąpiła sytuacja wskazująca na zmianę jednego lub kilku z wyżej wymienionych warunków sprawowania kontroli.

7.9. Zaliczki na zakup środków trwałych

W pozycji „Zaliczki” na zakup środków trwałych Spółka prezentuje zaliczki udzielone na zakup środków trwałych. Okres realizacji dostaw, na które udzielono zaliczek wynosi zazwyczaj mniej niż 12 miesięcy. Zaliczki te jako aktywa niepieniężne wyceniane są w koszcie historycznym pomniejszonym o ewentualne odpisy z tytułu utraty wartości.

7.10. Aktywa finansowe

Aktywa finansowe klasyfikowane są do następujących kategorii wyceny:

- wyceniane według zamortyzowanego kosztu,
- wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy,
- wyceniane w wartości godziwej przez inne całkowite dochody.

Jednostka klasyfikuje składnik aktywów finansowych na podstawie modelu biznesowego jednostki w zakresie zarządzania aktywami finansowymi oraz charakterystyki wynikających z umowy przepływów pieniężnych dla składnika aktywów finansowych (tzw. „kryterium SPPI”). Jednostka dokonuje reklasyfikacji inwestycji w instrumenty dłużne wtedy i tylko wtedy, gdy zmianie ulega model zarządzania tymi aktywami.

Wycena na moment początkowego ujęcia

Z wyjątkiem niektórych należności z tytułu dostaw i usług, w momencie początkowego ujęcia jednostka wycenia składnik aktywów finansowych w jego wartości godziwej, którą w przypadku aktywów finansowych niewycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy powiększa się o koszty transakcyjne, które można bezpośrednio przypisać do nabycia tych aktywów finansowych.

Zaprzestanie ujmowania

Aktywa finansowe wyłącza się z ksiąg rachunkowych w sytuacji gdy:

- prawa do uzyskania przepływów pieniężnych z aktywów finansowych wygasły lub
- prawa do uzyskania przepływów pieniężnych z aktywów finansowych zostały przeniesione, a Spółka dokonała przeniesienia zasadniczo całego ryzyka i wszystkich pożytków z tytułu ich własności.

Wycena po początkowym ujęciu

Dla celów wyceny po początkowym ujęciu, aktywa finansowe klasyfikowane są do jednej z czterech kategorii:

- instrumenty dłużne wyceniane w zamortyzowanym koszcie,
- instrumenty dłużne wyceniane w wartości godziwej przez inne całkowite dochody,
- instrumenty kapitałowe wyceniane w wartości godziwej przez inne całkowite dochody,
- aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy.

Instrumenty dłużne – aktywa finansowe wyceniane w zamortyzowanym koszcie

Składnik aktywów finansowych wycenia się w zamortyzowanym koszcie, jeśli spełnione są oba poniższe warunki:

- a) składnik aktywów finansowych jest utrzymywany zgodnie z modelem biznesowym, którego celem jest utrzymywanie aktywów finansowych dla uzyskiwania przepływów pieniężnych wynikających z umowy, oraz
- b) warunki umowy dotyczącej składnika aktywów finansowych powodują powstawanie w określonych terminach przepływów pieniężnych, które są jedynie spłatą kwoty głównej i odsetek od kwoty głównej pozostałej do spłaty.

Do kategorii aktywów finansowych wycenianych zamortyzowanym kosztem Spółka klasyfikuje:

- należności handlowe, inne niż objęte faktoringiem oraz wynikające z provisional pricing,
- pożyczki spełniające test klasyfikacyjny SPPI, które zgodnie z modelem biznesowym wykazywane są jako utrzymywane w celu uzyskania przepływów pieniężnych,
- środki pieniężne i ekwiwalenty.

Przychody z tytułu odsetek oblicza się przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej i wykazuje się w rachunku zysków i strat w pozycji „Przychody z tytułu odsetek”.

Instrumenty dłużne – aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez inne całkowite dochody

Składnik aktywów finansowych wycenia się w wartości godziwej przez inne całkowite dochody, jeśli spełnione są oba poniższe warunki:

- a) składnik aktywów finansowych jest utrzymywany zgodnie z modelem biznesowym, którego celem jest zarówno utrzymywanie przepływów pieniężnych wynikających z umowy, jak i sprzedaż składników aktywów finansowych, oraz
- b) warunki umowy dotyczącej składnika aktywów finansowych powodują powstawanie w określonych terminach przepływów pieniężnych, które są jedynie spłatą kwoty głównej i odsetek od kwoty głównej pozostałej do spłaty.

Przychody z tytułu odsetek, różnice kursowe oraz zyski i straty z tytułu utraty wartości ujmowane są w wyniku finansowym i obliczane w taki sam sposób jak w przypadku aktywów finansowych wycenianych zamortyzowanym kosztem. Pozostałe zmiany wartości godziwej ujmowane są przez inne całkowite dochody.

W momencie zaprzestania ujmowania składnika aktywów finansowych łączny zysk lub strata uprzednio rozpoznana w innych całkowitych dochodach zostają przeklasyfikowane z pozycji kapitału własnego do wyniku finansowego.

Przychody z tytułu odsetek oblicza się przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej i wykazuje się w rachunku zysków i strat w pozycji „Przychody z tytułu odsetek”.

Instrumenty kapitałowe – aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez inne całkowite dochody

W momencie początkowego ujęcia Spółka może dokonać nieodwołalnego wyboru dotyczącego ujmowania w innych całkowitych dochodach późniejszych zmian wartości godziwej inwestycji w instrument kapitałowy, który nie jest przeznaczony do obrotu ani nie jest warunkową zapłatą ujętą przez jednostkę przejmującą w ramach połączenia jednostek, do którego ma zastosowanie MSSF 3. Wybór taki dokonywany jest oddzielnie dla każdego instrumentu kapitałowego. Skumulowane zyski lub straty poprzednio ujęte w innych całkowitych dochodach nie podlegają przeklasyfikowaniu do wyniku finansowego. Dywidendy ujmowane są w rachunku zysków i strat wtedy, gdy powstaje uprawnienie jednostki do otrzymania dywidendy, chyba że dywidendy te w oczywisty sposób stanowią odzyskanie części kosztów inwestycji.

W okresach sprawozdawczych nie występowały instrumenty kapitałowe wyceniane do wartości godziwej przez inne całkowite dochody.

Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy

Składnik aktywów finansowych, które nie spełniają kryteriów wyceny według zamortyzowanego kosztu lub w wartości godziwej przez pozostałe całkowite dochody, wycenia się w wartości godziwej przez wynik finansowy.

Zysk lub stratę z wyceny inwestycji dłużnych do wartości godziwej ujmuje się w wyniku finansowym.

Dywidendy ujmowane są w rachunku zysków i strat wtedy, gdy powstaje uprawnienie jednostki do otrzymania dywidendy.

W prezentowanych okresach nie występowały aktywa finansowe wyceniane do wartości godziwej przez wynik finansowy.

W sytuacji, gdy Spółka:

Dodatkowe informacje i objaśnienia do sprawozdania finansowego stanowią jego integralną część

- posiada ważny tytuł prawny do dokonania kompensaty ujętych kwot oraz
- zamierza rozliczyć się w kwocie netto albo jednocześnie zrealizować składnik aktywów i wykonać zobowiązanie

składnik aktywów finansowych i zobowiązanie finansowe kompensuje się i wykazuje w sprawozdaniu z sytuacji finansowej w kwocie netto.

7.11. Utrata wartości aktywów finansowych

Spółka stosuje MSSF 9, w związku z czym Spółka dokonuje oceny oczekiwanych strat kredytowych (ang. expected credit losses „ECL”) związanych z instrumentami dłużnymi wycenianymi według zamortyzowanego kosztu i wartości godziwej przez pozostałe całkowite dochody, niezależnie od tego, czy wystąpiły przesłanki utraty wartości.

W przypadku należności z tytułu dostaw i usług, Spółka stosuje uproszczone podejście i wycenia odpis na oczekiwane straty kredytowe w kwocie równej oczekiwany stratom kredytowym w całym okresie życia przy użyciu macierzy rezerw. Ryzyko niewypłacalności kontrahentów jest oceniane w oparciu o ratingi nadane kontrahentom zgodnie z wykorzystywanymi przez Spółkę umowami ubezpieczeń należności, a w przypadku braku objęcia na datę bilansową danego kontrahenta zakresem umowy ubezpieczeniowej z wykorzystaniem wewnętrznego modelu scoringowego. Na bazie tak ustalonego ratingu dokonuje się przekształcenia zidentyfikowanego ratingu ryzyka kredytowego na prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania. Oczekiwana strata kredytowa, zgodnie z MSSF 9 Instrumenty finansowe, kalkulowana jest przy uwzględnieniu szacunków w zakresie potencjalnych odzysków z tytułu wniesionych zabezpieczeń (w tym przede wszystkim z uwzględnieniem posiadanych przez Spółkę umów ubezpieczeń należności).

W przypadku pozostałych aktywów finansowych, Spółka wycenia odpis na oczekiwane straty kredytowe w kwocie równej 12-miesięcznym oczekiwany stratom kredytowym. Jeżeli ryzyko kredytowe związane z danym instrumentem finansowym znacznie wzrosło od momentu początkowego ujęcia, Spółka wycenia odpis na oczekiwane straty kredytowe z tytułu instrumentu finansowego w kwocie równej oczekiwany stratom kredytowym w całym okresie życia.

7.12. Wbudowane instrumenty pochodne

Jeśli kontrakt hybrydowy zawiera umowę zasadniczą będącą składnikiem aktywów objętym zakresem standardu MSSF 9, jednostka stosuje wymogi określone w paragrafach 4.1.1-4.1.5 MSSF 9 do całego kontraktu hybrydowego.

Jeśli kontrakt hybrydowy zawiera umowę zasadniczą, która nie jest składnikiem aktywów objętym zakresem MSSF 9, wówczas wbudowany instrument pochodny oddziela się od umowy zasadniczej i ujmuje jako instrument pochodny zgodnie z zasadami MSSF 9 wtedy i tylko wtedy, gdy:

- cechy ekonomiczne wbudowanego instrumentu pochodnego oraz ryzyko z nim związane nie są ściśle powiązane z cechami ekonomicznymi i ryzykiem właściwymi dla umowy zasadniczej;
- samodzielny instrument, o takich samych warunkach umownych jak wbudowany instrument pochodny, spełniałby definicję instrumentu pochodnego; oraz
- kontrakt hybrydowy nie jest wyceniany w wartości godziwej, a zmiany wartości godziwej nie są ujmowane w wyniku finansowym (tj. instrument pochodny, który jest wbudowany w zobowiązanie finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy, nie jest oddzielany).

Wbudowane instrumenty pochodne są wykazywane w podobny sposób jak samodzielne instrumenty pochodne, które nie są uznane za instrumenty zabezpieczające.

Zakres, w którym cechy ekonomiczne i ryzyko właściwe dla wbudowanego instrumentu pochodnego w walucie obcej są ściśle powiązane z cechami ekonomicznymi i ryzykiem właściwym dla umowy zasadniczej (głównego kontraktu) obejmuje również sytuacje, gdy waluta umowy zasadniczej jest walutą zwyczajową dla kontraktów zakupu lub sprzedaży pozycji niefinansowych na rynku dla danej transakcji.

Oceny czy dany wbudowany instrument pochodny podlega wydzieleniu Spółka dokonuje na moment jego początkowego ujęcia.

7.13. Pochodne instrumenty finansowe i zabezpieczenia

Instrumenty pochodne, z których korzysta Spółka w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem związanym ze zmianami ceny surowców i kursów wymiany walut, to przede wszystkim kontrakty walutowe typu forward, kontrakty futures na zakup aluminium oraz kontrakty IRS na zabezpieczenie stóp procentowych kredytów. Tego rodzaju pochodne instrumenty finansowe są wyceniane do wartości godziwej. Instrumenty pochodne wykazuje się jako aktywa, gdy ich wartość jest dodatnia, i jako zobowiązania – gdy ich wartość jest ujemna.

Zyski i straty z tytułu zmian wartości godziwej instrumentów pochodnych, które nie spełniają zasad rachunkowości zabezpieczeń, są bezpośrednio odnoszone na wynik finansowy netto roku obrotowego.

Wartość godziwa walutowych kontraktów forward oraz kontraktów futures jest ustalana poprzez odniesienie do bieżących kursów terminowych występujących przy kontraktach o podobnym terminie zapadalności.

W rachunkowości zabezpieczeń, zabezpieczenia klasyfikowane są jako:

- zabezpieczenie wartości godziwej, zabezpieczające przed ryzykiem zmian wartości godziwej ujętego składnika aktywów lub zobowiązania, lub
- zabezpieczenie przepływów środków pieniężnych, zabezpieczające przed zmianami przepływów środków pieniężnych, które przypisać można konkretnemu rodzajowi ryzyka związanego z ujętym składnikiem aktywów, zobowiązaniem lub prognozowaną transakcją, lub
- zabezpieczenie udziałów w aktywach netto w podmiocie zagranicznym.

Zabezpieczenie ryzyka walutowego uprawdopodobnionego przyszłego zobowiązania jest rozliczane jako zabezpieczenie przepływów pieniężnych. Zabezpieczenie ryzyka stóp procentowych kredytów koryguje koszty odsetkowe.

W momencie ustanowienia zabezpieczenia, Spółka formalnie wyznacza i dokumentuje powiązanie zabezpieczające, jak również cel zarządzania ryzykiem oraz strategię ustanowienia zabezpieczenia. Dokumentacja zawiera identyfikację instrumentu zabezpieczającego, zabezpieczanej pozycji lub transakcji, charakter zabezpieczanego ryzyka, a także sposób oceny efektywności instrumentu zabezpieczającego w kompensowaniu zagrożenia zmianami wartości godziwej zabezpieczanej pozycji lub przepływów pieniężnych związanych z zabezpieczanym ryzykiem. Oczekuje się, że zabezpieczenie będzie wysoce skuteczne w kompensowaniu zmian wartości godziwej lub przepływów pieniężnych wynikających z zabezpieczanego ryzyka. Efektywność zabezpieczenia jest oceniana na bieżąco w celu sprawdzenia, czy jest wysoce efektywne we wszystkich okresach sprawozdawczych, na które zostało ustanowione.

Spółka korzysta tylko z instrumentów zabezpieczających przyszłe przepływy pieniężne.

Instrumenty zabezpieczające przepływy środków pieniężnych

Zabezpieczenie przepływów pieniężnych to zabezpieczenie przed zagrożeniem zmiennością przepływów pieniężnych, które przypisać można konkretnemu rodzajowi ryzyka związanemu z ujętym składnikiem aktywów lub zobowiązaniem, lub z wysoce prawdopodobną planowaną transakcją i które mogłoby wpływać na zysk lub stratę. Część zysków lub strat związanych z instrumentem zabezpieczającym, która stanowi efektywne zabezpieczenie ujmuje się w innych całkowitych dochodach, a nieefektywną część ujmuje się w zysku lub stracie. Jeśli zabezpieczana planowana transakcja skutkuje następnie ujęciem składnika aktywów finansowych lub zobowiązania finansowego, związane z nią zyski lub straty, które były ujęte w innych całkowitych dochodach i zakumulowane w kapitale własnym, przenosi się do rachunku zysków i strat w tym samym okresie, albo w okresach, w których nabyty składnik aktywów lub przyjęte zobowiązanie mają wpływ na zysk lub stratę.

Jeśli zabezpieczenie planowanej transakcji skutkuje następnie ujęciem składnika aktywów niefinansowych lub zobowiązania niefinansowego, albo planowana transakcja związana ze składnikiem aktywów niefinansowych lub zobowiązaniem niefinansowym staje się uprawdopodobnionym przyszłym zobowiązaniem, do którego będzie się stosować zabezpieczenie wartości godziwej, wtedy zyski lub straty, które były ujęte w innych całkowitych dochodach, przeklasyfikowywane są z kapitału własnego do zysku lub straty w tym samym okresie lub okresach, w których nabyty składnik aktywów niefinansowych lub przyjęte zobowiązanie mają wpływ na zysk lub stratę.

7.14. Zapasy

Zapasy są wyceniane według niższej z dwóch wartości: ceny nabycia/kosztu wytworzenia i możliwej do uzyskania ceny sprzedaży netto. Cena nabycia lub koszt wytworzenia każdego składnika zapasów uwzględnia wszystkie koszty zakupu, koszty przetworzenia oraz inne koszty poniesione w trakcie doprowadzania zapasów do ich aktualnego miejsca i stanu – zarówno w odniesieniu do bieżącego, jak i poprzedniego roku – i są ustalane w następujący sposób:

Materiały	w cenie nabycia. Wartość rozchodu materiałów ustalana jest metodą „pierwsze weszło - pierwsze wyszło”
Produkty gotowe i produkty w toku	koszt bezpośrednich materiałów i robocizny oraz odpowiedni narzut pośrednich kosztów produkcji ustalony przy założeniu normalnego wykorzystania mocy produkcyjnych, z wyłączeniem kosztów finansowania zewnętrznego. Wartość rozchodu produktów oraz półproduktów ustalana jest metodą „pierwsze weszło - pierwsze wyszło
Towary	w cenie nabycia. Wartość rozchodu towarów ustalana jest metodą „pierwsze weszło - pierwsze wyszło”

Ceną sprzedaży netto możliwą do uzyskania jest szacowana cena sprzedaży dokonywana w toku zwykłej działalności gospodarczej, pomniejszona o koszty wykończenia i szacowane koszty niezbędne do doprowadzenia sprzedaży do skutku.

Zapasy wykazywane są w bilansie w wartości pomniejszonej o utworzone odpisy aktualizujące.

7.15. Należności z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe należności

Należności z tytułu dostaw i usług są ujmowane i wykazywane według kwot pierwotnie zafakturowanych, z uwzględnieniem odpisu na oczekiwane straty kredytowe w całym okresie życia. W przypadku, gdy wpływ wartości pieniądza w czasie jest istotny, wartość należności jest ustalana poprzez zdyskontowanie prognozowanych przyszłych przepływów pieniężnych do wartości bieżącej, przy zastosowaniu stopy dyskontowej odzwierciedlającej aktualne oceny rynkowe wartości pieniądza w czasie. Jeżeli zastosowana została metoda polegająca na dyskontowaniu, zwiększenie należności w związku z upływem czasu jest ujmowane jako przychody finansowe.

Pozostałe należności obejmują w szczególności zaliczki przekazane z tytułu przyszłych zakupów składników zapasów. Zaliczki są prezentowane zgodnie z charakterem aktywów do jakich się odnoszą – odpowiednio jako aktywa trwałe lub obrotowe. Jako aktywa niepieniężne zaliczki nie podlegają dyskontowaniu.

Należności budżetowe prezentowane są w ramach pozostałych aktywów niefinansowych, z wyjątkiem należności z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych, które stanowią w bilansie odrębną pozycję.

7.16. Pożyczki udzielone

Udzielone pożyczki wyceniane są z zastosowaniem efektywnej stopy procentowej wg zamortyzowanego kosztu w przypadku zdania testu klasyfikacyjnego umownych przepływów pieniężnych SPPI. W przypadku negatywnego wyniku testu pożyczki wyceniane są w wartości godziwej.

7.17. Środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych

Środki pieniężne i lokaty krótkoterminowe wykazane w bilansie obejmują środki pieniężne w banku i w kasie oraz lokaty krótkoterminowe o pierwotnym okresie zapadalności nieprzekraczającym trzech miesięcy.

Saldo środków pieniężnych i ich ekwiwalentów wykazane w rachunku przepływów pieniężnych składa się z określonych powyżej środków pieniężnych i ich ekwiwalentów. Spółka nie posiada kredytów w rachunku bieżącym, które służyłyby zarządzaniu środkami pieniężnymi.

7.18. Kapitały własne

Kapitał zakładowy

Kapitał zakładowy jest wykazywany w wartości zarejestrowanej przez Krajowy Rejestr Sądowy.

Dywidendy

Dywidendy ujmuje się jako zobowiązania w okresie, w którym zostały uchwalone.

Kapitał z emisji opcji dla kadry zarządzającej

Kluczowi pracownicy Spółki posiadają prawo do objęcia akcji jednostki dominującej Grupa Kęty S.A. po określonej cenie. Kapitał z emisji opcji dla kadry zarządzającej odzwierciedla wartość godziwą przyznanych opcji.

Kapitał z aktualizacji wyceny instrumentów zabezpieczających oraz kapitał z wyniku na transakcjach zabezpieczających przepływy pieniężne

Jak szerzej opisano w nocie 7.13, Spółka jest stroną transakcji terminowych zabezpieczających przyszłe przepływy pieniężne. Część zysków lub strat związanych z instrumentem zabezpieczającym, która stanowi efektywne zabezpieczenie ujmuje się bezpośrednio w kapitale własnym w pozycji kapitał z aktualizacji wyceny instrumentów zabezpieczających.

Jeśli wynik na zabezpieczanej transakcji dotyczy transakcji skutkującej następnie ujęciem składnika aktywów finansowych lub zobowiązania finansowego, związane z nią zyski lub straty pozostają w oddzielnej pozycji kapitałów z wyniku na transakcjach zrealizowanych zabezpieczających przepływy pieniężne do momentu wpływu zabezpieczanej pozycji bądź transakcji na rachunek zysków i strat. W tym momencie wynik ten odnoszony jest do rachunku zysków i strat.

Zyski zatrzymane

W tej pozycji Spółka wykazuje niepodzielony zysk(stratę) z lat ubiegłych, zyski decyzją właścicieli pozostawione w Spółce oraz zyski (straty) aktuarialne związane ze świadczeniami po okresie zatrudnienia.

7.19. Oprocentowane kredyty bankowe, pożyczki i papiery dłużne

W momencie początkowego ujęcia, wszystkie kredyty bankowe, pożyczki i papiery dłużne są ujmowane według wartości godziwej, pomniejszonej o koszty związane z uzyskaniem kredytu lub pożyczki.

Po początkowym ujęciu oprocentowane kredyty, pożyczki i papiery dłużne są następnie wyceniane według zamortyzowanego kosztu przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej. Przy ustalaniu zamortyzowanego kosztu uwzględnia się koszty związane z uzyskaniem kredytu lub pożyczki oraz dyskonta lub premie uzyskane przy rozliczeniu zobowiązania.

Zyski i straty są ujmowane w rachunku zysków i strat z chwilą usunięcia zobowiązania z bilansu, a także w wyniku rozliczenia metodą efektywnej stopy procentowej.

7.20. Zobowiązania z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe zobowiązania

Zobowiązania krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług wykazywane są w kwocie wymagającej zapłaty.

Zobowiązania finansowe niebędące instrumentami finansowymi wycenianymi w wartości godziwej przez wynik finansowy, są wyceniane według zamortyzowanego kosztu przy użyciu metody efektywnej stopy procentowej.

Spółka wyłącza ze swojego bilansu zobowiązanie finansowe, gdy zobowiązanie wygasło – to znaczy, kiedy obowiązek określony w umowie został wypełniony, umorzony lub wygasł. Zastąpienie dotychczasowego instrumentu dłużnego przez instrument o zasadniczo różnych warunkach dokonywane pomiędzy tymi samymi podmiotami Spółka ujmuje jako wygaśnięcie pierwotnego zobowiązania finansowego i ujęcie nowego zobowiązania finansowego. Podobnie znaczące modyfikacje warunków umowy dotyczącej istniejącego zobowiązania finansowego Spółka ujmuje jako wygaśnięcie pierwotnego i ujęcie nowego zobowiązania finansowego. Powstające z tytułu zamiany różnice odnośnych wartości bilansowych wykazuje się w rachunku zysków i strat.

Pozostałe zobowiązania niefinansowe obejmują w szczególności zobowiązania wobec urzędu skarbowego z tytułu podatku od towarów i usług, zaliczek na podatek dochodowy od wypłat wynagrodzeń, zobowiązania wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek od wynagrodzeń. Pozostałe zobowiązania niefinansowe ujmowane są w kwocie wymagającej zapłaty.

7.21. Zobowiązania z tytułu umów

Obejmują zobowiązania z tytułu otrzymanych zaliczek, które będą rozliczone poprzez dostawę towarów, usług lub rzeczowych aktywów trwałych oraz zobowiązania z tytułu kontraktów budowlanych.

7.22. Rezerwy

Rezerwy tworzone są wówczas, gdy na Spółce ciąży istniejący obowiązek (prawny lub zwyczajowo oczekiwany) wynikający ze zdarzeń przeszłych, i gdy prawdopodobne jest, że wypełnienie tego obowiązku spowoduje konieczność wypływu korzyści ekonomicznych oraz można dokonać wiarygodnego oszacowania kwoty tego zobowiązania. Jeżeli Spółka spodziewa się, że koszty objęte rezerwą zostaną zwrócone, na przykład na mocy umowy ubezpieczenia, wówczas zwrot ten jest ujmowany jako odrębny składnik aktywów, ale tylko wtedy, gdy jest rzeczą praktycznie pewną, że zwrot ten rzeczywiście nastąpi. Koszty dotyczące danej rezerwy są wykazane w rachunku zysków i strat po pomniejszeniu o wszelkie zwroty. W przypadku, gdy wpływ wartości pieniądza w czasie jest istotny, wielkość rezerwy jest ustalana poprzez zdyskontowanie prognozowanych przyszłych przepływów pieniężnych do wartości bieżącej, przy zastosowaniu stopy dyskontowej brutto odzwierciedlającej aktualne oceny rynkowe wartości pieniądza w czasie oraz ewentualnego ryzyka związanego z danym zobowiązaniem. Jeżeli zastosowana została metoda polegająca na dyskontowaniu, zwiększenie rezerwy w związku z upływem czasu jest ujmowane jako koszty finansowe.

7.23. Rezerwy na naprawy gwarancyjne

Rezerwy z tytułu napraw gwarancyjnych zostały oszacowane w oparciu o wskaźniki ustalone na podstawie danych historycznych i w zależności od spodziewanego terminu ich poniesienia prezentowane są jako długoterminowe lub krótkoterminowe. Wskaźniki są wyznaczane jako relacja poniesionych kosztów napraw gwarancyjnych w okresie do wartości sprzedaży produktów objętych gwarancją.

7.24. Odprawy emerytalne i świadczenia pracownicze

Zgodnie z zakładowymi systemami wynagradzania pracownicy Spółki mają prawo do odpraw emerytalnych. Odprawy emerytalne są wypłacane jednorazowo, w momencie przejścia na emeryturę. Wysokość odpraw emerytalnych zależy od stażu pracy oraz średniego wynagrodzenia pracownika. Spółka tworzy rezerwę na przyszłe zobowiązania z tytułu odpraw emerytalnych w celu przyporządkowania kosztów do okresów, których dotyczą. Według MSR 19 odprawy emerytalne są programami określonych świadczeń po okresie zatrudnienia. Wartość bieżąca tych zobowiązań na każdy dzień bilansowy jest obliczona przez niezależnego aktuariusza. Naliczone

zobowiązania są równe zdyskontowanym płatnościom, które w przyszłości zostaną dokonane, z uwzględnieniem rotacji zatrudnienia i dotyczą okresu do dnia bilansowego. Informacje demograficzne oraz informacje o rotacji zatrudnienia oparte są o dane historyczne. Zyski i straty aktuarialne powstające z tytułu korekt założeń aktuarialnych ex post oraz zmian założeń aktuarialnych są odnoszone do kapitału własnego przez pozostałe dochody całkowite w okresie, w którym powstały.

7.25. Płatności w formie akcji własnych

Pracownicy (w tym członkowie Zarządu) Spółki otrzymują nagrody w formie akcji jednostki dominującej, Grupa Kęty S.A., w związku z czym świadczą usługi w zamian za akcje lub prawa do akcji („transakcje rozliczane w instrumentach kapitałowych”).

7.25.1 Transakcje rozliczane w instrumentach kapitałowych

Koszt transakcji rozliczanych z pracownikami w instrumentach kapitałowych jest wyceniany przez odniesienie do wartości godziwej na dzień przyznania praw. Wartość godziwa ustalana jest przez niezależnego rzeczoznawcę w oparciu o model dwumianowy. Przy wycenie transakcji rozliczanych w instrumentach kapitałowych nie są uwzględniane żadne warunki dotyczące efektywności/wyników, poza tymi, które są związane z ceną akcji spółki („uwarunkowania rynkowe”).

Koszt transakcji rozliczanych w instrumentach kapitałowych jest ujmowany wraz z odpowiadającym mu wzrostem wartości kapitału własnego w okresie, w którym spełnione zostały warunki dotyczące efektywności/wyników, kończącym się w dniu, w którym określeni pracownicy zdobędą pełne uprawnienia do świadczeń („dzień nabycia praw”). Skumulowany koszt ujęty z tytułu transakcji rozliczanych w instrumentach kapitałowych na każdy dzień bilansowy do dnia nabycia praw odzwierciedla stopień wpływu okresu nabywania praw oraz liczbę nagród, do których prawa – w opinii zarządu Spółki na ten dzień, opartej na możliwie najlepszych szacunkach liczby instrumentów kapitałowych – zostaną ostatecznie nabyte.

Żadne koszty nie są ujmowane z tytułu nagród, do których prawa nie zostaną ostatecznie nabyte, z wyjątkiem nagród, w przypadku których nabycie praw zależy od warunków rynkowych, które są traktowane jako nabyte bez względu na fakt spełnienia uwarunkowań rynkowych, pod warunkiem spełnienia wszystkich innych warunków dotyczących efektywności/wyników lub/i świadczenia pracy bądź usług.

W przypadku modyfikacji warunków przyznawania nagród rozliczanych w instrumentach kapitałowych, w ramach spełnienia wymogu minimum ujmuje się koszty, jak w przypadku, gdyby warunki te nie uległy zmianie. Ponadto ujmowane są koszty z tytułu każdego wzrostu wartości transakcji w wyniku modyfikacji, wycenione na dzień zmiany.

W przypadku anulowania nagrody rozliczanej w instrumentach kapitałowych, jest ona traktowana w taki sposób, jakby prawa do niej zostały nabyte w dniu anulowania, a wszelkie jeszcze nieujęte koszty z tytułu nagrody są niezwłocznie ujmowane. Jednakże w przypadku zastąpienia anulowanej nagrody nową nagrodą – określoną jako nagroda zastępcza w dniu jej przyznania, nagroda anulowana i nowa nagroda są traktowane tak, jakby stanowiły modyfikację pierwotnej nagrody, tj. w sposób opisany w paragrafie powyżej.

7.26. Przychody

7.26.1 Przychody z umów z klientami

Spółka stosuje MSSF 15 *Przychody z umów z klientami* do wszystkich umów z klientami, za wyjątkiem umów leasingowych objętych zakresem MSSF 16 *Leasing*, instrumentów finansowych i innych praw lub zobowiązań umownych objętych zakresem MSSF 9 *Instrumenty finansowe*, MSSF 10 *Skonsolidowane sprawozdania finansowe*, MSSF 11 *Wspólne ustalenia umowne*, MSR 27 *Jednostkowe sprawozdania finansowe i MSR 28 Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięciach*.

Podstawową zasadą MSSF 15 jest ujmowanie przychodów w momencie transferu dóbr i usług do klienta, w wartości odzwierciedlającej cenę oczekiwaną przez jednostkę, w zamian za przekazanie tych dóbr i usług. Zasady te są stosowane przy wykorzystaniu modelu pięciu kroków:

- identyfikacja umowy z klientem,
- identyfikacja zobowiązania do wykonania świadczenia w ramach umowy z klientem,
- określenie ceny transakcji,
- alokacja ceny transakcji do poszczególnych zobowiązań do wykonania świadczenia,
- ujęcie przychodu w momencie realizacji zobowiązania wynikającego z umowy *Identyfikacja umowy z klientem*.

Identyfikacja umowy z klientem

Spółka ujmuje umowę z klientem tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące kryteria:

- strony umowy zawarły umowę (w formie pisemnej, ustnej lub zgodnie z innymi zwyczajowymi praktykami handlowymi) i są zobowiązane do wykonania swoich obowiązków;
- Spółka jest w stanie zidentyfikować prawa każdej ze stron dotyczące dóbr lub usług, które mają zostać przekazane;
- Spółka jest w stanie zidentyfikować warunki płatności za dobra lub usługi, które mają zostać przekazane;
- umowa ma treść ekonomiczną (tzn. można oczekiwać, że w wyniku umowy ulegnie zmianie ryzyko, rozkład w czasie lub kwota przyszłych przepływów pieniężnych jednostki); oraz
- jest prawdopodobne, że Spółka otrzyma wynagrodzenie, które będzie jej przysługiwało w zamian za dobra lub usługi, które zostaną przekazane klientowi.

Oceniając, czy otrzymanie kwoty wynagrodzenia jest prawdopodobne, Spółka uwzględnia jedynie zdolność i zamiar zapłaty kwoty wynagrodzenia przez klienta w odpowiednim terminie. Kwota wynagrodzenia, które będzie przysługiwało Spółce, może być niższa niż cena określona w umowie, jeśli wynagrodzenie jest zmienne, ponieważ jednostka może zaoferować klientowi ulgę cenową.

Identyfikacja zobowiązań do wykonania świadczenia

W momencie zawarcia umowy Spółka dokonuje oceny dóbr lub usług przyrzeczonych w umowie z klientem i identyfikuje jako zobowiązanie do wykonania świadczenia każde przyrzeczenie do przekazania na rzecz klienta dobra lub usługi (lub pakietu dóbr lub usług), które można wyodrębnić lub grupy odrębnych dóbr lub usług, które są zasadniczo takie same i w przypadku których przekazanie na rzecz klienta ma taki sam charakter.

Dobro lub usługa przyrządzone klientowi są odrębne, jeżeli spełnione są obydwa następujące warunki:

- klient może odnosić korzyści z dobra lub usługi albo bezpośrednio, albo poprzez powiązanie z innymi zasobami, które są dla niego łatwo dostępne oraz
- zobowiązanie Spółki do przekazania dobra lub usługi na rzecz klienta można zidentyfikować jako odrębne w stosunku do innych zobowiązań określonych w umowie.

Ustalenie ceny transakcyjnej

W celu ustalenia ceny transakcyjnej Spółka uwzględnia warunki umowy oraz stosowane przez nią zwyczajowe praktyki handlowe. Cena transakcyjna to kwota wynagrodzenia, które – zgodnie z oczekiwaniem Spółki – będzie jej przysługiwać w zamian za przekazanie przyrzeczonych dóbr lub usług na rzecz klienta, z wyłączeniem kwot pobranych w imieniu osób trzecich (na przykład niektórych podatków od sprzedaży). Wynagrodzenie określone w umowie z klientem może obejmować kwoty stałe, kwoty zmienne lub oba te rodzaje kwot.

Wynagrodzenie zmienne

Jeśli wynagrodzenie określone w umowie obejmuje kwotę zmienną, Spółka oszacowuje kwotę wynagrodzenia, do którego będzie uprawniona w zamian za przekazanie przyrzeczonych dóbr lub usług na rzecz klienta stosując jedną z następujących metod w zależności od tego, która z nich pozwoli dokładniej przewidzieć kwotę wynagrodzenia, do którego jest uprawniona:

- wartość oczekiwana – suma iloczynów możliwych kwot wynagrodzenia i odpowiadających im prawdopodobieństw wystąpienia. Wartość oczekiwana może być właściwym szacunkiem kwoty wynagrodzenia zmiennego, jeśli Spółka zawiera dużą liczbę podobnych umów.
- wartość najbardziej prawdopodobna – pojedyncza, najbardziej prawdopodobna kwota z przedziału możliwych kwot wynagrodzenia (tj. pojedynczy najbardziej prawdopodobny wynik umowy). Wartość najbardziej prawdopodobna może być właściwym szacunkiem kwoty wynagrodzenia zmiennego, jeśli umowa ma tylko dwa możliwe wyniki (na przykład Spółka albo uzyskuje premię za wyniki, albo nie).

Spółka zalicza do ceny transakcyjnej część lub całość kwoty wynagrodzenia zmiennego wyłącznie w takim zakresie, w jakim istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że nie nastąpi odwrócenie znaczącej części kwoty wcześniej ujętych skumulowanych przychodów w momencie, kiedy ustanie niepewność co do wysokości wynagrodzenia zmiennego. Jednostka szacuje kwotę wynagrodzenia zmiennego stosując metodę wartości oczekiwanej.

Przypisanie ceny transakcyjnej do zobowiązań do wykonania świadczenia

Spółka przypisuje cenę transakcyjną do każdego zobowiązania do wykonania świadczenia (lub do odrębnego dobra lub odrębnej usługi) w kwocie, która odzwierciedla kwotę wynagrodzenia, które – zgodnie z oczekiwaniem Spółki – przysługuje jej w zamian za przekazanie przyrzeczonych dóbr lub usług klientowi.

Spełnianie zobowiązań do wykonania świadczenia

Spółka ujmuje przychody w momencie spełnienia (lub w trakcie spełniania) zobowiązania do wykonania świadczenia poprzez przekazanie przyrządzonego dobra lub usługi klientowi. W odniesieniu do umów dotyczących usług ciągłych, na podstawie których Spółka ma prawo do otrzymania od klienta wynagrodzenia w kwocie, która odpowiada bezpośrednio wartości, jaką dla klienta ma świadczenie dotychczas wykonane, Spółka ujmuje przychód w kwocie jaka jest jej należna w chwili wystawienia faktury.

Wynagrodzenie zleceniodawcy a wynagrodzenie pośrednika

W przypadku, gdy w dostarczanie dóbr lub usług klientowi zaangażowany jest inny podmiot, Spółka określa czy charakter przyrzeczenia Spółki stanowi zobowiązanie do wykonania świadczenia polegającego na dostarczeniu określonych dóbr lub usług (w tym przypadku Spółka jest zleceniodawcą) czy też na zleceniu innemu podmiotowi dostarczenia tych dóbr lub usług (w tym przypadku Spółka jest pośrednikiem).

Spółka jest zleceniodawcą, jeśli sprawuje kontrolę nad przyrzeczoną dobrą lub usługą przed ich przekazaniem klientowi. Jednostka nie musi jednak działać jako zleceniodawca, jeśli uzyskuje tytuł prawny do produktu tylko chwilowo, zanim zostanie on przeniesiony na klienta. Jednostka występująca w umowie jako zleceniodawca może sama wypełnić zobowiązanie do wykonania świadczenia lub może powierzyć wypełnienie tego zobowiązania lub jego części innemu podmiotowi (np. podwykonawcy) w jej imieniu. W takiej sytuacji Spółka ujmuje przychody w kwocie wynagrodzenia brutto, do którego – zgodnie z jej oczekiwaniem – będzie uprawniona w zamian za przekazane dobra lub usługi.

Spółka działa jako pośrednik, jeśli jej zobowiązanie do wykonania świadczenia polega na zapewnieniu dostarczenia dóbr lub usług przez inny podmiot. W takim przypadku Spółka ujmuje przychody w kwocie jakiegokolwiek opłaty lub prowizji, do której – zgodnie z jej oczekiwaniem – będzie uprawniona w zamian za zapewnienie dostarczenia dóbr lub usług przez inny podmiot.

Istotny komponent finansowania

W przypadku umów z klientami, dla których okres pomiędzy przekazaniem przyrzeczonego dobra lub usługi klientowi a momentem zapłaty za dobro lub usługę przekracza jeden rok Spółka oceniła, że umowy zawierają istotny element finansowania. W celu ustalenia ceny transakcyjnej, Spółka koryguje przyrzoną kwotę wynagrodzenia o istotny komponent finansowania stosując stopę dyskontową, która zostałaby zastosowana w przypadku zawarcia oddzielnej transakcji finansowania pomiędzy jednostką a jej klientem w momencie zawarcia umowy.

Spółka zdecydowała się nie korygować przyrzonej kwoty wynagrodzenia o wpływ istotnego elementu finansowania, jeżeli w momencie zawarcia umowy oczekuje, że okres od momentu przekazania przyrzonego dobra lub usługi klientowi do momentu zapłaty za dobro lub usługę przez klienta wyniesie nie więcej niż jeden rok.

Wynagrodzenie niepieniężne

W przypadku umów, w których klient zobowiązał się do zapłaty wynagrodzenia w formie innej niż pieniężna, Spółka w celu ustalenia ceny transakcyjnej wycenia wynagrodzenie niepieniężne (lub przyrzeczenie zapłaty wynagrodzenia niepieniężnego) w wartości godziwej. W sytuacji, gdy Spółka nie może racjonalnie oszacować wartości godziwej wynagrodzenia niepieniężnego, wycenia je pośrednio przez odniesienie do indywidualnej ceny sprzedaży dóbr lub usług przyrzeczonych klientowi (lub klasie klientów) w zamian za wynagrodzenie.

Gwarancje

Spółka udziela gwarancji na sprzedane produkty, które stanowi zapewnienie klienta, że dany produkt jest zgodny z ustaloną przez strony specyfikacją. Spółka ujmuje takie gwarancje zgodnie z MSR 37 *Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe*.

Niektóre niestandardowe umowy z klientami zawierają gwarancje rozszerzone. Gwarancje takie stanowią oddzielną usługę ujmowaną jako zobowiązanie do wykonania świadczenia, do której przypisuje się część ceny transakcyjnej.

Aktywowane koszty doprowadzenia do zawarcia umowy

Spółka ujmuje dodatkowe koszty doprowadzenia do zawarcia umowy z klientem jako składnik aktywów, jeżeli spodziewa się, że koszty te odzyska. Dodatkowe koszty doprowadzenia do zawarcia umowy to koszty ponoszone przez jednostkę w celu doprowadzenia do zawarcia umowy z klientem, których jednostka nie poniosłaby, jeżeli umowa nie zostałaby zawarta. Obejmują one *prowizje od sprzedaży*. Koszty doprowadzenia do zawarcia umowy ponoszone bez względu na to, czy umowa została zawarta, ujmuje się jako koszty w momencie ich poniesienia, chyba że koszty te wyraźnie obciążają klienta bez względu na to, czy umowa zostanie zawarta. Spółka ujmuje dodatkowe koszty doprowadzenia do zawarcia umowy jako koszty w momencie ich poniesienia, jeśli okres amortyzacji składnika aktywów, który w przeciwnym razie zostałby ujęty przez Spółkę, wynosi jeden rok lub krócej. Składnik aktywów jest systematycznie amortyzowany, z uwzględnieniem okresu przekazywania klientowi dóbr lub usług, z którymi jest powiązany. Spółka dokonuje aktualizacji okresu amortyzacji, aby odzwierciedlić istotną zmianę oczekiwanego okresu przekazywania klientowi dóbr lub usług, z którymi powiązany jest składnik aktywów.

Aktywa z tytułu umowy

W ramach aktywów z tytułu umowy Spółka ujmuje prawa do wynagrodzenia w zamian za dobra lub usługi, które przekazała klientowi, jeżeli prawo to jest uzależnione od warunku innego niż upływ czasu (na przykład od przyszłych świadczeń jednostki). Spółka ocenia, czy nie nastąpiła utrata wartości składnika aktywów z tytułu umowy na takiej samej zasadzie jak w przypadku składnika aktywów finansowych zgodnie z MSSF 9.

Należności z tytułu umowy

W ramach należności Spółka ujmuje prawa do wynagrodzenia w zamian za dobra lub usługi, które przekazała klientowi, jeżeli prawo to jest bezwarunkowe (jedynym warunkiem wymagalności wynagrodzenia jest upływ określonego czasu). Spółka ujmuje należność zgodnie z MSSF 9. W momencie początkowego ujęcia należności z tytułu umowy wszelkie różnice pomiędzy wyceną należności zgodnie z MSSF 9 a odpowiadającą jej wcześniej ujętą kwotą przychodów Spółka ujmuje jako koszt (strata z tytułu utraty wartości).

Zobowiązania z tytułu umowy

W ramach zobowiązań z tytułu umowy Spółka ujmuje otrzymane lub należne od klienta wynagrodzenie, z którym wiąże się obowiązek przekazania klientowi dóbr lub usług.

Aktywa z tytułu prawa do zwrotu

W ramach aktywów z tytułu prawa do zwrotu Spółka ujmuje prawo do odzyskania produktów od klientów po wywiązaniu się ze zobowiązania do zwrotu zapłaty.

Zobowiązanie do zwrotu wynagrodzenia

Spółka ujmuje zobowiązanie do zwrotu wynagrodzenia, jeżeli po jego otrzymaniu oczekuje, że zwróci jego część lub całość klientowi. Zobowiązanie do zwrotu wynagrodzenia wycenia się w kwocie otrzymanego wynagrodzenia (lub należności), do którego – zgodnie z oczekiwaniem jednostki – nie jest ona uprawniona (tj. w wysokości kwot nieujętych w cenie transakcyjnej). Zobowiązanie do zwrotu wynagrodzenia (oraz odpowiednia zmiana ceny transakcyjnej oraz wynikająca z niej zmiana zobowiązania z tytułu umowy) jest aktualizowane na koniec każdego okresu sprawozdawczego w związku ze zmianami okoliczności.

7.26.2 Odsetki

Przychody z tytułu odsetek są ujmowane sukcesywnie w miarę ich narastania (z uwzględnieniem metody efektywnej stopy procentowej, stanowiącej stopę dyskontującą przyszłe wpływy gotówkowe przez szacowany okres użytkowania instrumentów finansowych) w stosunku do wartości bilansowej netto danego składnika aktywów finansowych.

7.26.3 Dywidendy

Dywidendy są ujmowane w momencie ustalenia praw akcjonariuszy lub udziałowców do ich otrzymania. Spółka tworzy grupę powiązanych operacyjnie ze sobą podmiotów. Celem istnienia grupy jest lepsza synergia w zakresie działalności operacyjnej. W związku z powyższym przychody z tytułu dywidend Spółka w sprawozdaniu jednostkowym prezentuje w działalności operacyjnej.

7.26.4 Przychody z tytułu wynajmu

Przychody z tytułu wynajmu ujmowane są metodą liniową przez okres wynajmu w pozycji przychody z tytułu umów z klientami w rachunku zysków i strat.

7.26.5 Pozostałe przychody operacyjne

Są to przychody pośrednio związane z prowadzoną działalnością, w szczególności:

- zysk na sprzedaży rzeczowych aktywów trwałych i wartości niematerialnych,
- nadwyżka rozwiązanych rezerw utworzonych uprzednio w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych nad ich utworzeniem w danym okresie,
- otrzymane kary i odszkodowania,
- nadwyżka rozwiązanych odpisów aktualizujących materiały nad ich utworzeniem w danym okresie,
- nadwyżka rozwiązanych odpisów aktualizujących rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne nad ich utworzeniem w danym okresie.

7.26.6 Dotacje rządowe

Jeżeli istnieje uzasadniona pewność, że dotacja zostanie uzyskana oraz spełnione zostaną wszystkie związane z nią warunki, wówczas dotacje są ujmowane według ich wartości godziwej.

Jeżeli dotacja dotyczy danej pozycji kosztowej, wówczas jest ona ujmowana jako przychód w sposób współmierny do kosztów, które dotacja ta ma w zamierzeniu kompensować. Jeżeli dotacja dotyczy składnika aktywów, wówczas jej wartość godziwa jest ujmowana na koncie przychodów przyszłych okresów, a następnie stopniowo, drogą równych odpisów rocznych, odpisywana do rachunku zysków i strat przez szacowany okres użytkowania związanego z nią składnika aktywów.

7.26.7 Przychody finansowe

Stanowią przede wszystkim przychody z tytułu odsetek oraz zyski z tytułu dodatnich różnic kursowych netto od należności i zobowiązań wyrażonych w walutach obcych.

7.27. Koszty

Kosztami są uprawdopodobnione zmniejszenia w okresie sprawozdawczym korzyści ekonomicznych, o wiarygodnie określonej wartości, w formie zmniejszenia wartości aktywów albo zwiększenia wartości zobowiązań lub rezerw, które doprowadzą do zmniejszenia kapitału własnego lub zwiększenia jego niedoboru w sposób inny niż wycofanie środków przez udziałowców lub właścicieli. Koszty ujmuje się w rachunku zysków i strat zgodnie z zasadą współmierności. W celu zapewnienia zasady współmierności przychodów i kosztów do aktywów lub pasywów danego okresu sprawozdawczego zaliczane są czynne lub bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów obejmujące koszty lub przychody dotyczące przyszłych okresów oraz przypadające na ten okres sprawozdawczy koszty, które nie zostały jeszcze poniesione.

7.27.1 Koszty operacyjne

Obejmują koszty bezpośrednio i pośrednio związane z działalnością operacyjną Spółki w podziale na poszczególne rodzaje kosztów.

7.27.2 Aktualizacja wartości aktywów finansowych

Obejmuje wartość netto utworzonych i rozwiązanych odpisów aktualizujących należności oraz pożyczki udzielone podmiotom zależnym.

7.27.3 Pozostałe koszty operacyjne

Są to koszty pośrednio związane z działalnością operacyjną Spółki, w tym w szczególności:

- utworzone rezerwy na sprawy sporne,
- przekazane darowizny,
- naliczone lub zapłacone kary i odszkodowania,
- straty w rzeczowych aktywach obrotowych lub trwałych,
- straty ze zbycia rzeczowych aktywów trwałych i wartości niematerialnych,
- nadwyżka utworzonych odpisów aktualizujących materiały nad ich rozwiązaniem w danym okresie.

7.27.4 Koszty finansowe

Koszty finansowe obejmują w szczególności:

- odsetki od kredytów, pożyczek i innych źródeł finansowania, w tym dyskonto zobowiązań,
- zmiany wysokości rezerw wynikające z przybliżenia czasu wykonania zobowiązania (tzw. efekt odwracania dyskonta),
- straty z tytułu różnic kursowych netto od należności i zobowiązań wyrażonych w walutach obcych.

7.28. Podatki

7.28.1 Podatek bieżący

Zobowiązania i należności z tytułu bieżącego podatku za okres bieżący i okresy poprzednie wycenia się w wysokości kwot przewidywanej zapłaty na rzecz organów podatkowych (podlegających zwrotowi od organów podatkowych) z zastosowaniem stawek podatkowych i przepisów podatkowych, które prawnie lub faktycznie już obowiązywały na dzień bilansowy.

7.28.2 Podatek odroczony

Na potrzeby sprawozdawczości finansowej, podatek odroczony jest obliczany metodą zobowiązań bilansowych w stosunku do różnic przejściowych występujących na dzień bilansowy między wartością podatkową aktywów i zobowiązań a ich wartością bilansową wykazaną w sprawozdaniu finansowym.

Rezerwa na podatek odroczony ujmowana jest w odniesieniu do wszystkich dodatnich różnic przejściowych:

- z wyjątkiem sytuacji, gdy rezerwa na podatek odroczony powstaje w wyniku początkowego ujęcia wartości firmy lub początkowego ujęcia składnika aktywów bądź zobowiązania przy transakcji nie stanowiącej połączenia jednostek gospodarczych i w chwili jej zawierania nie mającej wpływu ani na wynik finansowy brutto, ani na dochód do opodatkowania czy stratę podatkową oraz,
- w przypadku dodatnich różnic przejściowych wynikających z inwestycji w jednostkach zależnych lub stowarzyszonych i udziałów we wspólnych przedsięwzięciach – z wyjątkiem sytuacji, gdy terminy odwracania się różnic przejściowych podlegają kontroli inwestora i gdy prawdopodobne jest, iż w dającej się przewidzieć przyszłości różnice przejściowe nie ulegną odwróceniu.

Aktywa z tytułu podatku odroczonego ujmowane są w odniesieniu do wszystkich ujemnych różnic przejściowych, jak również niewykorzystanych ulg podatkowych i niewykorzystanych strat podatkowych przeniesionych na następne lata, w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że zostanie osiągnięty dochód do opodatkowania, który pozwoli wykorzystać ww. różnice, aktywa i straty:

- z wyjątkiem sytuacji, gdy aktywa z tytułu odroczonego podatku dotyczące ujemnych różnic przejściowych powstają w wyniku początkowego ujęcia składnika aktywów bądź zobowiązania przy transakcji nie stanowiącej połączenia jednostek gospodarczych i w chwili jej zawierania nie mają wpływu ani na wynik finansowy brutto, ani na dochód do opodatkowania czy stratę podatkową oraz,
- w przypadku ujemnych różnic przejściowych z tytułu inwestycji w jednostkach zależnych lub stowarzyszonych oraz udziałów we wspólnych przedsięwzięciach, składnik aktywów z tytułu odroczonego podatku jest ujmowany w bilansie jedynie w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, iż w dającej się przewidzieć przyszłości ww. różnice przejściowe ulegną odwróceniu i osiągnięty zostanie dochód do opodatkowania, który pozwoli na potrącenie ujemnych różnic przejściowych.

Wartość bilansowa składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku jest weryfikowana na każdy dzień bilansowy i ulega stosownemu obniżeniu o tyle, o ile przestało być prawdopodobne osiągnięcie dochodu do opodatkowania wystarczającego do częściowego lub całkowitego zrealizowania składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego. Nieujęty składnik aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego podlega ponownej ocenie na każdy dzień bilansowy i jest ujmowany do wysokości odzwierciedlającej prawdopodobieństwo osiągnięcia w przyszłości dochodów do opodatkowania, które pozwolą na odzyskanie tego składnika aktywów.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego oraz rezerwy na podatek odroczony wyceniane są z zastosowaniem stawek podatkowych, które według przewidywań będą obowiązywać w okresie, gdy składnik aktywów zostanie zrealizowany lub rezerwa rozwiązana, przyjmując za podstawę stawki podatkowe (i przepisy podatkowe) obowiązujące na dzień bilansowy lub takie, których obowiązywanie w przyszłości jest pewne na dzień bilansowy.

Podatek dochodowy dotyczący pozycji ujmowanych poza zyskiem lub stratą jest ujmowany poza zyskiem lub stratą: w innych całkowitych dochodach dotyczący pozycji ujętych w innych całkowitych dochodach lub bezpośrednio w kapitale własnym dotyczący pozycji ujętych bezpośrednio w kapitale własnym.

Spółka kompensuje ze sobą aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego z rezerwami z tytułu odroczonego podatku dochodowego wtedy i tylko wtedy, gdy posiada możliwość wyegzekwowania tytułu prawnego do przeprowadzenia kompensat należności ze zobowiązaniami z tytułu bieżącego podatku i odroczony podatek dochodowy ma związek z tym samym podatnikiem i tym samym organem podatkowym.

7.28.3 Niepewność związana z ujmowaniem podatku dochodowego

Jeżeli w ocenie Spółki jest prawdopodobne, że podejście Spółki do kwestii podatkowej lub grupy kwestii podatkowych będzie zaakceptowane przez organ podatkowy, Spółka określa dochód do opodatkowania (stratę podatkową), podstawę opodatkowania, niewykorzystane straty podatkowe, niewykorzystane ulgi podatkowe i stawki podatkowe z uwzględnieniem podejścia do opodatkowania planowanego lub zastosowanego w swoim zeznaniu podatkowym. Oceniając to prawdopodobieństwo, Spółka przyjmuje, że organy podatkowe uprawnione do skontrolowania i zakwestionowania sposobu traktowania podatkowego przeprowadzą taką kontrolę i będą miały dostęp do wszelkich informacji.

Jeżeli Spółka stwierdzi, że nie jest prawdopodobne, że organ podatkowy zaakceptuje podejście Spółki do kwestii podatkowej lub grupy kwestii podatkowych, wówczas Spółka odzwierciedla skutki niepewności w ujęciu księgowym podatku w okresie, w którym to ustaliła. Spółka ujmuje zobowiązanie z tytułu podatku dochodowego z wykorzystaniem jednej z dwóch niżej wymienionych metod, w zależności od tego, która z nich lepiej odzwierciedla sposób, w jaki niepewność może się zmaterializować:

- Spółka określa najbardziej prawdopodobny scenariusz – jest to pojedyncza kwota spośród możliwych wyników lub
- Spółka ujmuje wartość oczekiwaną – jest to suma kwot ważonych prawdopodobieństwem spośród możliwych wyników.

7.28.4 Podatek od towarów i usług

Przychody, koszty, aktywa i zobowiązania są ujmowane po pomniejszeniu o wartość podatku od towarów i usług, z wyjątkiem:

- gdy podatek od towarów i usług zapłacony przy zakupie aktywów lub usług nie jest możliwy do odzyskania od organów podatkowych; wtedy jest on ujmowany odpowiednio jako część ceny nabycia składnika aktywów lub jako część pozycji kosztowej oraz
- należności i zobowiązań, które są wykazywane z uwzględnieniem kwoty podatku od towarów i usług. Kwota netto podatku od towarów i usług możliwa do odzyskania lub należna do zapłaty na rzecz organów podatkowych jest ujęta w bilansie jako część należności lub zobowiązań.

Podpisy wszystkich Członków Zarządu

Tomasz Grela
Prezes Zarządu

Jolanta Kosiec
Członek Zarządu

Małgorzata Wojtasik
Członek Zarządu

Podpis osoby, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych

Andrzej Stempak
Prezes Zarządu
Dekret Centrum Rachunkowe Sp. z o.o.